

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 31

מיום ראשון, כ"ג בתשרי תשס"ו, 15.10.2006

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 31, מיום 15.10.2006

**פרטיכל מס' 31 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה
ביום ראשון, כ"ג בתשרי תשס"ו, 15.10.2006, בשעה 19:00**

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' נורית אבנר	- סגנית ראש העיר
מר דוד יצחק	- חבר מועצה
עו"ד יעקב (פיפו) זילברשטיין	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
גב' נירה פולקמן	- חברת מועצה
מר אהרון גליל	- חבר מועצה
גב' עליזה תמרי	- חברת מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
גב' אורנה אוסטפלד	- חברת מועצה

חסרים:

מר אליעזר בר	- חבר מועצה
מר משה אורי לוין	- חבר מועצה
מר ישראל טל	- חבר מועצה
יצחק קאול	- חבר מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל העירייה
גב' אורית פפר	- גזברית העירייה
עו"ד יצחק גל-אור	- היועץ המשפטי
עו"ד אילת שושני-ג'ינו	- מנהלת מח' נכסים
אדרי' טלי שמחה אליקים	- מהנדסת העירייה
אדרי' ולדימיר לוין	- סגן מהנדס העירייה
מר טל עזגד	- ע. ראש העירייה
בועז רווה	- עו"ד

על סדר היום:

שאלות.

- א. הוגשה ע"י מר דוד יצחק בנושא יתושים.
- ב. הוגשה ע"י עו"ד יעקב זילברשטיין בנושא מיקום העתקת עצי הפיקוס רחוב הנביאים.
1. שיכון המועצה העברת זכויות שטרן - יעקובסון רח' אוסישקין 109 רמת השרון. יוצג על ידי עו"ד אילת שושני ג'ינו.
2. אישור פרוטוקול ועדת מקלטים.
3. דיון חוזר במליאה בנושא הסדר פשרה עיריית רמת השרון - יורשי המנוח אשר גנין ז"ל.
4. שונות.
5. אישור פרוטוקול ישיבה של חברה כלכלית (מחוץ לסדר היום).
6. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 12 מיום 2.3.06 (תוספת לסדר היום).
7. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 13 מיום 19.6.06 (תוספת לסדר היום).
8. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 14 מיום 13.9.06 (תוספת לסדר היום).

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 31, מיום 15.10.2006

מר טל עזגד: חברים ערב טוב, אנחנו פותחים את הישיבה.

5. אישור פרוטוקול ישיבה של חברה כלכלית מיום 19.7.06 (מחוץ לסדר היום).

מר טל עזגד: בטרם נפתח את ישיבת המליאה של היום, אנחנו חוזרים לסעיף 11 של המליאה הקודמת שהסתיימה בשעה מאוחרת מאוד של הלילה, ועל פי החלטת כולנו, הוחלט שאנחנו את סעיף 11 לישיבה מספר 31 נמשיך היום בנושא של אישור הפרוטוקול ישיבת החברה הכלכלית מיום 19.7.06.

מר יצחק רוכברגר: חברים, ברשותכם, אנחנו הגשנו בפעם הקודמת את הפרוטוקול וגם הפעם. אם יש הערות לפרוטוקול אז בבקשה ואם אין הערות, אז אני מבקש לאשר את הפרוטוקול.

עו"ד יעקב זילברשטיין: חבל שלא צירפתם את זה לסדר יום.

מר יצחק רוכברגר: נתנו את זה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אבל אנשים לא זוכרים מה היה לפני חודש.

מר טל עזגד: בשביל זה צילמתי לכם את זה עוד הפעם הערב.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני יודע שקרול היה לו הרבה דברים להגיד, הוא לא נמצא כאן עכשיו, אם הייתי יודע שזה עולה, לפחות הייתי מנסה ליצור איתו קשר.

מר יצחק רוכברגר: אבל אנחנו אמרנו את זה בישיבה הקודמת.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני אומר לך שאמרת. היה דבר נורא פשוט. את זה מחלקים שבוע שעבר במקום השבוע, כותבים יעלה סעיף-

מר יצחק רוכברגר: לא צריך, אמרנו את הדברים בישיבה הקודמת,

היתה הקלטה שאנחנו מביאים את זה לסדר היום סעיף ראשון, הבאנו את זה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 31, מיום 15.10.2006

היום. זה שיש לכם בעיה לך או למישהו, בעיה של זיכרון, זה בעיה לא לי. טוב חברים אם יש הערות בבקשה אם לא אני מבקש לאשר את הפרוטוקול. **עו"ד יעקב זילברשטיין:** אני רוצה שירשם, -בגלל שקרול היה אמור לענות על זה, אז דברים הם בידיעתו ואם יש לו הערות שיהיה לו מקום להעיר אותם יותר מאוחר.

מר יצחק רוכברגר: הוא לא יכול להעיר על זה יותר מאוחר. היה לו זמן להעיר על זה. הוא היה בישיבה ולא הגיע. אני מבקש לאשר את הפרוטוקול. נירה פולקמן לצורך הנושא הזה, איננה משתתפת בדיון וגם לא בהצבעה. אני מבקש לאשר את הפרוטוקול של הישיבה של החברה כלכלית מיום ה-19.7.06. מי בעד.

מר טל עזגד: בעד – 5, נגד – 1, נמנע – 3.

החלטה מספר 307: הוחלט ברוב קולות (5 בעד, 1 נגד, 3 נמנעים, גב' נירה פולקמן לא השתתפה בהצבעה) לאשר את פרוטוקול הישיבה של חברה כלכלית מיום 19.7.06.

א. הצעה לסדר, הוגשה ע"י דוד יצחק בנושא יתושים.

מר יצחק רוכברגר: ישיבת מליאת המועצה שמספרה 31. שאילתה ראשונה ברשותכם, דוד יצחק לגבי נושא היתושים בבקשה.

מר דוד יצחק: מערב רמת השרון סובלת כל הקיץ ועד עצם היום הזה ממכת יתושים קשה יום ולילה. תלונות תושבים חוזרות ונשנות למוקד העירוני שלדבריו מעביר ההודעה לטיפול אגף התברואה, לא העבירו לשימוש [4.37]. מה בדעת העירייה לעשות בנידון ואיך להביא קץ למכה זו.

מר יצחק רוכברגר: כן אכן יש בעיה, בחודשים האחרונים מרכז המושבה ומערב המושבה, סובל ממכה של יתושים, ולא יתושים רגילים, יתושים שחורים, זן שאנחנו לא מכירים, אנחנו עושים פעולות של הדברה מוגברות בערך מהתקופה של ערב יום העצמאות, קצת לפני. מי שזוכר בסביבות, נדמה לי שלושה ימים לפני יום העצמאות, היה גשם שוטף שירד והיה הצפה שהיתה בהרצליה. מי שזוכר את זה שהיה שם אנשים שנתקעו. ואנחנו באותה תקופה גם ריססנו את כל הנחל שנמצא ליד פסי הרכבת ומה שקרה שם, הכול נסחף. לאחר מכן המשכנו בריסוס. הריסוס שאנחנו עושים ברמת השרון, הוא ריסוס מוגבר כמעט כל חמישה ימים, לא פותר את הבעיה ואתה צודק יצחק.

היו כאן מאיכות הסביבה. אנחנו ביקשנו שיבואו מאיכות הסביבה, ואיכות הסביבה כתב לנו דוח לגבי העניין הזה, שאנחנו יודעים בוודאות שהיתושים מגיעים מכמה מוקדים: אחד הרצליה, שתיים הירקון שגובל איתנו והשלישי כנראה ממקווה מים שנמצאים בתוך חצרות פרטיים.

אגב בכל מקום שאדם בא ומתלונן ואומר "רגע תבדקו אצלי" אנחנו נכנסים אליו, בודקים שם, עושים שם חיטוי, ריסוס כל מה שרק צריך ואנחנו לא חוסכים בעניין הזה.

יחד עם זאת הבעיה לא נפתרת. האחראי מטעם המשרד לאיכות הסביבה, כתב לנו במפורש: לאחר הסיור שהוא עשה כאן ובמקומות שיש מקורות מים, לא נמצאו דגירה ברשות הרבים כלומר: בכל השטחים של רמת השרון אחראית עליהם, לא נמצאו דגירה של יתושים. אין דגירה של יתושים כי אנחנו הדברנו את זה.

יחד עם זאת, אנחנו נדרשים לפרסם לתושבים ואנחנו גם מדברים ואומרים כיצד ניתן לצמצם את המטרד, אבל אני לא רוצה לצמצם את המטרד, אנחנו רוצים למגר את המטרד הזה ולמחוק אותו מאיתנו. בעקבות הישיבה שהיתה

פה, וגם בעקבות החלטה שהיתה לפני זה, אבל החגים היו באמצע ולא יכולנו להיכנס לעניין, אני מחר אפנה לשר לאיכות הסביבה, לגדעון עזרא, אני אדרוש ממנו כמקרה של חרום, להיכנס לעובי הקורה כשר ולהפעיל את כל כובד משקלו על מנת להדביר את זה, כדי שלפחות את הרשויות שסמוכות אלינו: הרצליה, בני ברק, ת"א, לחייב אותם לפעול בצורה נחרצת, כי מאוד קשה, אני יודע את הסבל שיש לתושבים, התושבים מדברים איתי כמעט כל יום.

אז מחר אני אפנה, ואנחנו מבחינתנו נמשיך לעשות את ההדברה. אני מקווה, יש לי תקווה מסוימת, שאולי הגשם שיורד עכשיו ימגר את זה, ימחק את זה קצת, יצמצם. בכל מקרה אני פונה לשר ואני אעדכן אתכם בתשובות שנקבל. תודה שהעלית את זה לסדר היום.

ב. הוגשה ע"י עו"ד יעקב זילברשטיין בנושא ביטול העתקת עצי הפיקוס מרחוב הנביאים.

מר יצחק רוכברגר: הצעה לסדר של פיפו: ביטול העתקת עצי הפיקוס רחוב הנביאים, פיפו בבקשה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני העליתי את ההצעה לסדר יום של ביטול העתקת עצי הפיקוס מרחוב הנביאים, בעקבות פנייה של תושבים, גם התושבים שגרים ברחוב הנביאים וגם תושבים שלא גרים ברחוב הנביאים והנושא של איכות הסביבה, הנוף הירוק ברמת השרון הוא בנפשם ויש פה עוד תושבים שהגיעו ביוזמתם ואני שמח על זה. כולנו טרחנו בעבודה ברחוב הנביאים, לא הייתה מחלוקת פה ואם אני זוכר נכון, אז אפילו ההחלטה לפיתוח של רחוב הנביאים, היתה פה אחד בסכומים מאוד גדולים שלא היו כמותם. אבל בטח לא תמכנו בעקירה של, עקירה העתקה, תכף נדבר על זה,

ובטח תענה בכיוון של העתקה, בטח לא דיברנו על זה שעצים שנמצאים 40-50 שנה ומהווים חלק מנוף שכונת מורשה, נוף רמת השרון, נוף הארץ הזאת, עצים כאלה יועתקו בלי שתוקדש איזה שהיא מחשבה בלנסות ולהשאיר אותם במקום וידוע שהעצים האלה גורמים נזקים.

יותר מזה אני יכול להגיד שפנו אליי אנשים גם מהצד השני של המתרס, שטענו שהעצים האלה הפכו את חייהם לסיוט אחד גדול, ושהם לא יכולים להמשיך, כי העצים האלה גורמים נזקים שעולים להם בהוצאות כבדות. אבל מה לעשות, יש עיריות שקיימים בשטחם פיקוסים והם מצליחות להתמודד עם המטרד הזה במרכאות בצורה מאוד יפה. אני היום נסעתי להרצליה לרחוב שדרות הנשיא ואני מוכן להבהיר פה שתראו שדרת פיקוס הכי יפה, ברחוב הכי יוקרתי: שגרירויות, וילות במחירים הכי גבוהים אולי באזור השרון, כאשר יעל גרמן שרק גמרה זה עתה לשפץ את הרחוב לא מזמן, לא נגעה באף עץ, ואם תסתכל איציק, אתה תראה שהעצים ממש על החומה, זו התמונה האחרונה שנשארה לי בזיכרון במצלמה, לעומת זאת, במורשה נכון להיום, זה נראה משהו כזה, העצים כבר גזומים לקראת העתקה ואני מבין שהיום כבר העתיקו שני עצים, העתיקו, קרטו, אני לא חקלאי, אני לא מומחה בזה, אבל אנשים כבר היו שם אני יודע שגם אתה היית שם.

קודם כל, אני מקווה שתחזור בדך ממה שאמרת לתושבים, שהנושא הזה עלה בגלל שיעקב זילברשטיין מעורב בסיפור, כי אני חושב שזה נושא ציבורי וחשוב שתתייחס אליו בלי להפוך אותו למשהו פוליטי, ואמרת פה לאנשים דבר חמור מאוד ואני מקווה שתחזור בו, חמור מאוד בעניי שאתה מופיע בפני תושבים וטוען שהעתקת העצים זה גחמה שלי, אני לא עקרתי את העצים אתה עקרת אותם, אתה נתת הוראה להזיז אותם, להעתיק אותם. אפילו אם יש, איציק, אישור קרן קיימת, ואני מניח שיש כזה כי אתם טוענים שיש, אני חושב, ובגלל זה העליתי את ההצעה הזאת לסדר היום, שניתן היה לעצור

ורצוי היה לעצור את התהליך הזה לאיזה שהיא תקופה קצרה, לבדוק את העניין עם מומחים, לראות האם אכן אפשר להתמודד עם העצים האלה, עם הפיתוח של הרחוב בזמן שהעצים נמצאים, כמה זה עולה, אולי זאת הוצאה אדירה ובאמת נגיע למסקנה ששווה להיזז אותם. אני לא קובע כלום, אני רק קובע ומבקש ורוצה, שתעצור את זה לכמה ימים, תקיים שיחה, יש פה אנשים שמתמצאים בנושא הזה בטח הרבה יותר טוב ממני ואולי גם מהרבה אחרים בערייה. צריך להתייעץ על זה, העצים האלה הם חלק מהנוף של השכונה הזאת ושל רמת השרון אל תגעו בהם. זה לא משהו פוליטי, לא משהו של קואליציה ואופוזיציה, אני כתבתי את זה כאן, אין לי שום עניין בלעצור את הפיתוח של רחוב הנביאים, אני בעד שהרחוב יפותח, תעשה משהו עם זה.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה לענות לך, ואני אענה גם לך וגם לידידי התושבים שנמצאים פה, ונמצאים פה תושבים שחלק מהם דיברתי איתם, וחלקם בעד להשאיר את העצים, ותושבים של הרחוב ממש, הם מבקשים כן להעתיק את העצים. אני רוצה להסביר במה דברים אמורים. קודם כל לגבי ההערה שלך, לגבי העניין הזה כן פוליטי לא פוליטי, אני לא מתכוון בישיבה הזאת להתנצח איתך ברמה פוליטית, חד משמעית אני אומר לך. יחד עם זאת, אני לא מתכוון להפוך את זה למלחמה פוליטית ואני לא אהפוך את זה למלחמה פוליטית. אבל ההערה שלך היא לא במקום מסיבה אחת, כי אם באמת אתה היית רוצה לנסות לעצור את רועה הגזירה, אם באמת היית רוצה לעצור את הכריתה או את העתקה, כפי שאתה אומר, של העצים, ונוף רמת השרון ונוף מדינת ישראל וכו' כמו שאתה מציג אותה, אתה הרי היית בתוך העניין כשאנחנו מהיום הראשון לכהונה שלנו, כשאתה היית עדיין שותף שלי בעניין, של התכנון וכו', כי לא היה הרי תכנון של הרחוב, אנחנו עשינו את התכנון אתה יודע בדיוק, היית שותף בתוך המהלך הזה. היית צריך לבוא ולהגיד לפחות, להרים טלפון, הרי אנחנו יודעים גם להרים טלפון מידי פעם

ולדבר גם, אם קורה התנצחויות שקיימות ולהגיד: איציק, תשמע, התכנית שמתקדמת והולכת להתבצע, והרי שמנו שלטים, היית בה ומדבר איתי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מאיפה אני יודע שאתה הולך להוציא את העצים?

מר יצחק רוכברגר: סלח לי, אז היית מרים לי טלפון, אבל אתה כבר ידעת לרוץ לעיתונות לפני זה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה לא רוצה להתנצח תענה לעניין.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אני לא הפרעתי לך נכון? למרות

ההתבטאויות שלך, והיציאה שלך לעיתונות כנגדי, אין שום בעיה. הלכת לעיתונות. במקום להרים טלפון אליי, ואני כל החופש הזה, חול המועד הייתי ברמת השרון, לא יצאתי, יכולת להרים אליי טלפון, להגיד לי: איציק תשמע, בוא נעשה משהו, נעצור רגע, למה הגברת מרים חורי ידעה להתקשר אליי?

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה יודע למה? כי לא רציתי להרים לך טלפון, כי אז זה היה הופך להיות פוליטי.

מר יצחק רוכברגר: תעשה לי טובה, מספיק טוב.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אבל לא חשוב, בוא תענה לעניין, עזוב, יושבים פה תושבים תכבד אותם.

מר יצחק רוכברגר: בוא תעשה לי טובה אישית, אני אמרתי לך עוד

פעם, אל תשחק לי את האבו-עלי של תושבים וכל זה, אני מכבד את התושבים לא פחות ממך ואפילו יותר ממך. מה שאני עושה ברמת השרון, לרבות מורשה, הוא מבחינת כבוד לתושבים, כי אני מפתח את רמת השרון, אז אל תשחק עכשיו את המשחק, עם כל הכבוד. לגופו של עניין.

כשאתה מביא לי נתונים של רחוב הנשיא בהרצליה, ומרים דיברה איתי על רחוב הנשיא בהרצליה ביום שלישי כבר, זה לא אותו דבר, כנ"ל מקומות שהערתם לי, העירו לי גם לעניין של פיקוסים שנמצאים בת"א שלא נגעו בהם וכו', אז עשינו גם בדיקות. זה לא איזה גחמה של מי מטעם העירייה, לבוא

ולהחליט: היום אנחנו החלטנו להוריד את הפיקוסים האלה, ככה, כי אנחנו רוצים להוריד את הפיקוסים. אחד: בגלל שיש ראש עיר שלא אוהב פיקוסים, שתיים: בגלל שאיזה צוות מקצועי פה שחושב אחרת, חד משמעית לא. מה שקורה, בניגוד לרחוב הנשיא בהרצליה, רחוב הנביאים ברמת השרון, הולך לקהל תקופת פיתוח בסדר גודל של כמעט 12 מליון שקל, בסדר גודל של ערים, סדר גודל שלנו, זה היקף עבודה מדהים לרחוב שאורכו הוא כ-850 מטר, הוא פשוט מדהים. מה קרה?! אני אראה לך פה את ההדמיה שאתה מכיר אותה, אומנם זה רחוב הנביאים זה לא ים שנוצר, אבל זו אילוסטרציה, מי שיכול לראות, מהקטע של הכיכר ברחוב המלכים, שאתה לוקח ימינה לתוך רחוב הנביאים, יהיה רחוב שיהיה רק לדיירים, רחוב עם אבנים משתלבות, עד לקצה השני של הרחוב יהיה, עם מפרצי חנייה, עם מסלול של נסיעה, עם כיכר באמצע שאפשר להשתלב והכול, שההמשך שלו הולך להיות שם אי תנועה, מגוון, ירוק, כמובן שגם בשטח הזה שאני מדבר, על אותו רחוב שיהיה רחוב משולב, גם שם אנחנו ניטע עצים, עצים טובים, עצים גדולים של 8 צול לא עצים של 2 צול קטנים, אלא עצים של 20 ס"מ, בוגרים, עצים שיביאו ירוק למקום ויעשו את זה עוד יותר טוב.

מה קרה?! המומחים שעשו את התכנית קבעו, שבגלל שחלק מהעצים נמצאים בתוך תוואי הדרך, אין ברירה, אלא להעתיק אותם למקום אחר. חלק מהעצים יועתקו לצד שממול, ליד המחסנים של העירייה איפה שנמצאת החומה, לא רחוק משם, חלקם יעברו לצד אחר במערב המושבה, וכמובן שבמקומם אנחנו נשתול, כפי שאמרת, עצים בוגרים, עצים טובים כדי שיהיה ירוק במקום הזה.

דבר נוסף, עץ הפיקוס, ואני לא נכנס כרגע להרצאה מהו עץ הפיקוס, אבל עץ הפיקוס הגם שהוא יפה, הוא עץ שהשורשים שלו מאוד תוקפניים, והשורשים שלו יכולים להרים גם בית, והם הרימו גם בתים, הם נכנסים לתוך הביוב

ואנחנו הולכים לעשות שם עכשיו קו ביוב חדש, קו מים חדש, קווי תאורה, ולכן השורשים האלה הם כל כך תוקפניים שהם פוגעים בכל המערך הזה. בכאב לב, עצים שאין לנו ברירה, אנחנו נעתיק אותם, בכאב לב אני אומר, נעתיק אותם, לא את כולם, איפה שאנחנו נוכל לעשות את הלופים, אנחנו נעשה לופים, ואנחנו נוכל להתגבר על זה, אנחנו נתגבר על זה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: כמה עצים יישארו?

מר יצחק רוכברגר: אני מעריך, בסביבות 31 עצים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: העצים שלא גזמו אותם-

מר יצחק רוכברגר: תרשה לי, אני אחרי זה אתן לך לדבר, תן לי ללכת

עם הקו שלי. אני אומר לכם, במידה ואנחנו נצטרך לעקור או להעתיק עצים נוספים תוך כדי עבודה, שלא יהיה ברירה, אנחנו נצטרך לעשות את זה. העצים האלה שאנחנו מעתיקים אותם, קיבלו את אישור קרן קיימת, אנחנו לא רק מסתמכים על זה, אוקי, קיבלנו אישור מקרן קיימת. כדי שקרן קיימת תוריד עץ או תעתיק אותו, הנשמה יוצאת ואתם יודעים את זה טוב טוב. קרן קיימת היום במקום, מספרו אחד לאחד את העצים, בדקו את מה שצריך, במידה ונצטרך להעתיק עץ נוסף או משהו כזה, כמובן אנחנו נבקש אישור הכול לפי הצורך. היינו במקום היום, הייתי שם היום, יש מקומות שהעצים חדרו למטה והם פוגעים היום בקווי בזק, אנחנו נמצאים במצב שחלק מהעצים, כנראה נוכל להשאיר אותם, אבל נצטרך לגזם אותם למעלה ולקצץ את השורשים שלהם בצורה כזאת, שהשורשים יחדרו פנימה ולא יתפשטו החוצה על מנת להרים גם את הכביש אחר כך ואת קווי הביוב.

כאן אני רוצה לומר דבר אחד, שכאן הושקעה הרבה מחשבה, ועם כל הכאב ועם כל הצער, המנדט לשמירת ערכי הטבע והנוף, לא ניתן רק לאדם אחד או שניים, עם כל הכבוד, גם אנחנו רגישים לנושא הזה.

שמעתי גם את הטענות האחרות, שכביכול, ברחוב שבטי ישראל, כשבקדנציה הקודמת עשו את הרחוב, עקרו את עצי הפיקוס ושתלו במקומם עצים, לא משנה, אבל שם העצים הועתקו או עברו ממקום למקום, כי התושבים שם ביקשו, ונמצא פה תושב, מאיר דורון, התושבים ביקשו להעביר את זה. שתלו שם עצים, אני לא אחראי למה ששתלו לפני שלוש שנים, אני יודע דבר אחד, שככול שאנחנו עושים היום עבודות פיתוח ברחבי רמת השרון, והאמינו לי אנחנו עושים, ואתם יודעים את זה טוב, אתם הייתם חלק מתוך העניין, תוכניות הפיתוח שלנו ברמת השרון בגדול, מדברות על כך שאנחנו לא עושים "וישים" של קרצוף אספלט ובזה נגמר. אנחנו עושים תשתיות עומק בכל מקום, לא עושים בלופים, מחליפים קווי ביוב, מחליפים קווי מים, תאורה, כל מה שרק צריך, כי אנחנו חושבים, שצריך לעשות פעם אחת עבודה יסודית, עבודה רצינית.

רחוב הנביאים ראוי לזה, רחוב הנביאים חייב שיקבל את תשומת הלב האמיתית וההוגנת. מה לעשות. יש שם הזנחה של למעלה מ-50 שנה, אני בן 51, חמישים שנה לא נגעו ברחוב הזה, סליחה, ג'בליה נראית יותר טוב מהרחוב הזה. בושה.

לכן לא היתה ברירה, ולאחר שקיבלנו את האישורים אין לנו ברירה, אלא לנסות ברגישות הכי הכי שרק צריכה, להעתיק את העצים וכמובן אנחנו נשתול עצים אחרים כפי שיש. אני רוצה שתדעו דבר אחד, לו הייתי צריך להחליט החלטה שאומרת: אוקי משאירים את זה, וכבר שמעתי רעיונות שהם לא ריאלים לחלוטין כי אנשי התכנון גם אומרים שזה לא ריאלי, בואו נזיז את הכביש אחרי העצים, ונעשה את הביוב אחרי הכביש, ונשים את הביוב מתחת לכביש, זה לא הולך, עוד מעט אנחנו נצא עם הצעה ואת זה עוד לא שמעתי, אני מניח שבמסגרת הרעיונות אני גם אשמע אותם, אולי להעתיק את הבתים, אולי ניקח את הבית ונזיז אותו. אין אפשרות, עם כל הכאב, אני גם

אוהב עצים, אני רוצה את רמת השרון ירוקה ואני יכול להבטיח כאן נאמנה שבכל רחוב שיש מקום לשתול עץ, פרח או שיח, אנחנו נעשה את זה והנושא הכספי לא עומד על הפרק. רבותיי אני אומר לכם עכשיו פה, אנחנו משקיעים ברחוב 12 מליון שקל, אם היינו צריכים להשקיע עוד כסף לצורך הנושא הזה, היינו משקיעים. אבל זה הפיתרון היחיד, אני לא מוצא פיתרון אחר. זה מה שיש. לכן אני מבקש, בעניין הזה, שגם התושבים, ובאמת פה מרים וחברים אני מדבר לכולם, אני לא רואה בכם חלילה אויבים אישיים שלי, אני רואה בכם אנשים שמכל הלב, באים מכל הלב, לנסות לפתור בעיה אמיתית, ציבורית, שנוגעת לכם באמת ללב. גם לי היא נוגעת ללב, אבל עם כל הרגישות ועם כל הניסיון שלנו לעשות משהו ולהשאיר חלק, חלק מהעצים אכן יורדים והם יועתקו למקום אחר.

אני בקשתי היום מהקבלן להעתיק את העצים הראשונים, כבר לצד השני של רחוב הנביאים, איפה שאנחנו מתכוונים לעשות, ולא להעביר אותם למקום אחר, ואחר כך להעביר אותם, אלא ישר לעשות את זה כאן, שיראו את זה ליד החומה של גהה, שאר העצים יעברו ואנחנו נתחיל את העבודות, ואני מקווה מאוד שנהיה אנשי בשורות, ואנחנו במהלך החודשים הקרובים נקבל רחוב לתפארת רמת השרון ומדינת ישראל. אני אומר לכם פה, זו התחייבות חד משמעית, איננו מתכוונים לשתול עצים, שבעוד עשר שנים הם יצמיחו להם את העלים. אנחנו מתכוונים לשתול עצים בוגרים, מתוך מטרה שמיד העצים האלה יצמיחו את הירוק ושהרחוב הזה יהיה יפה, יהיה נעים, אסתטי הוא יהיה פצצה של רחוב.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אמרת שכסף זה לא הבעיה, ואם כסף זה לא הבעיה, אני חושב שיכולתם להקדיש קצת יותר מחשבה וכן להגיע למצב כמו שהגיעו בהרצליה, לשמר את העצים האלו. לגבי העתקה של העצים, אני חושב שאם אתה משקיע 12 מיליון שקל, ואתה אומר כל הזמן, העצים זה לא

הבעיה, היה אפשר להשקיע יותר מאמץ כדי לשמר מקסימום של עצים. אתה יודע מה, לא את כולם, את הרוב, עכשיו אתה אומר שחלק.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אומר את זה עכשיו, אני אמרתי את זה כל הזמן.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רוצה לחזור על מה שאני אומר, אם כסף זה לא הבעיה, יכולתם להקדיש לזה קצת יותר תשומת לב. כבר שני העצים הראשונים, ככה לפחות אמרו לי, אני לא ראיתי, אני מבקש את התייחסותך, שני העצים הראשונים שאתה טוען כבר היום שהעתיקו אותם, מה שעשו זה שזרקו אותם ליד המחסנים, לא הכינו להם בורות כמו שהיה צריך לעשות, להכין להם בורות מראש, להעתיק אותם, לטעת אותם-

מר יצחק רוכברגר: שמעתי, הצעת הצעה לסדר, אני נאמן להצעה לסדר שלך.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רוצה תשובה על זה.

מר יצחק רוכברגר: אני עניתי לך.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רוצה תשובה, למה העצים שכן אתה מעתיק אותם-

מר יצחק רוכברגר: סליחה, תשאל עוד פעם הצעה לסדר, אני אענה לך. אתה לא תהפוך את הדיון הזה לדיון פוליטי, התושבים מדברים מהלב, לא פוליטי, התושבים לא מדברים פוליטית חד משמעית, אתה לא תהפוך לי את הדיון עכשיו לפוליטי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אם אני שואל אותך על שני עצים שזרקתם אותם בקצה, ולא הכנתם להם בורות, זה פוליטי. יש הרבה אנשים אינטליגנטים שיחשבו שזה פוליטי.

מר יצחק רוכברגר: אתה תקבל על זה תשובה ממחלקת הגינון שלנו, ממחלקת הנדסה על זה, אם יש לך שאלה ספציפית תקבל תשובה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני אומר: מבצע העתקה התחיל רע כבר.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה עוד פעם לאומר, אני מבקש להוריד את ההצעה שלך מסדר היום, בעקבות הצעה שלך, ואם היא תורד מסדר היום, אנחנו נמשיך את העבודות ברחוב, ואני מקווה שבקרוב נקבל את הרחוב היפה ביותר, המטופח ביותר, מגונן, מסודר לרווחת התושבים, ואני עוד פעם אומר, וחוזר ואומר, כל עץ שאושר על ידי קרן קיימת להעתקה, יישתל במקומו עץ אחר לתפארת רמת השרון. אני מבקש חבריי להוריד את ההצעה מסדר היום מי בעד?

מר טל עזגד: בעד – 7, נגד – 2, נמנעים – 2.

החלטה מספר 308: הוחלט ברוב קולות (בעד 7, נגד 2, נמנעים 2) להוריד מסדר היום את ההצעה לסדר של עו"ד יעקב זילברשטיין בנושא ביטול העתקת עצי הפיקוס מרחוב הנביאים.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה חברים, הנושא ירד מסדר היום, אני יכול להבטיח לכם התושבים חד משמעית, אנחנו נעשה את זה בשיא הרגישות, בשיא הזהירות, ואנחנו נעשה את הרחוב בצורה הטובה ביותר לרווחת התושבים.

1. שיכון המועצה העברת זכויות שטרן - יעקובסון רח' אוסישקין 109 רמת השרון. מצ"ב רקע ונוסח מוצע להחלטה יוצג על ידי עו"ד אילת שושני ג'ינו.

מר יצחק רוכברגר: נושא הבא – שיכון המועצה העברת זכויות שטרן-

יעקובזון רחוב אוסישקין 109 רמת השרון. צירפנו לכם את הרקע בנוסח המוצע להחלטה, איילת בבקשה תציגי את זה.

עו"ד אילת שושני-גיננו: הנושא בעיקרו טכני, העירייה היא בעלת זכויות בשיכון המועצה. שיכון המועצה זה נכס של העירייה, לפי הסכם משנת 47, העירייה בנתה דירות לעולים חדשים, ומאז היא שלא ממש מרצונה, ממשיכה לנהל מעין חברה משכנת שהעברת הזכויות והרישום של הזכויות נעשה בעריה. אנחנו סוף סוף בתהליך שאנחנו מאמינים שבחודשים הקרובים, אנחנו נגיע למצב שלכל החוכרים שם יהיה חוזה חכירה ישירות מול המנהל. עד אז, הרישום של העברות הזכויות נעשה בעירייה. אז מה שמבוקש כאן זה העברה שיש לה שני חלקים: אחד- זה בתוך המשפחה, והעברה האחרונה היא לאדם שהוא לא מתוך המשפחה והעברה הזו כפופה לתשלום דמי הסכמה.

מר מאיר דורון: תקריאי את הנוסח, את רוצה שנצביע על הנוסח.

עו"ד אילת שושני-גיננו: כן, זה נוסח שקבוע בהצעה.

מר יצחק רוכברגר: הנוסח המוצע להחלטה, הוא לאשר את העברת

הזכויות בדירה ברחוב אוסישקין 109 רמת השרון, הידועה כחלק מחלקה 396 בגוש 6416 על שם אוריאל משה שטרן, והשני לאשר העברת הזכויות בדירה ממר אוריאל משה שטרן למר יעקובסון גיא, כפוף לתשלום דמי הסכמה על פי הערכת שמאי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מה היה המעמד של היעקובסון הזה? אני מבין

שקודם חתמו הסכם עם אנשים משתכנים שונים ואני לא יודע מה זה נקרא משתכנים שונים, מי היו האנשים האלו? למה נכנסו לסיפור הזה?

עו"ד אילת שושני-גיננו: זכות חכירת משנה משתכנים שונים. ב-47 זו הייתה

חלקה 1, זה היה מספרה ושטחה 18 דונם.

עו"ד יעקב זילברשטיין: שהעירייה הייתה החוכרת שלה?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: שהעירייה הייתה החוכרת הראשית שלה. זה לא בדיוק העירייה, זו אגודת רמת השרון, אנחנו מדברים על לפני קום המדינה. לימים המועצה המקומית בנתה שם דירות לעולים. וכל מי שקיבל מפתח, חתם על חוזה חכירת משנה עם העירייה, שהעירייה מתחייבת שהיא תגרום לזה שהוא יקבל חכירה ראשית מול המנהל. עברו יותר מ-50 שנה, והעירייה לא קיימה את ההתחייבות הזאת, למרות שלא באשמתה. זאת אומרת בשנות ה-80 העירייה ערכה פה סקר מאוד גדול, שכרה זוג שמאים שעשו פה, אספו את כל האינפורמציה, הגישו את זה למנהל, והמנהל לא עושה כלום. מה שעשינו עכשיו, שכרנו מישהו, שאנחנו נכתוב למנהל והוא ישב במנהל ויענה לנו. אז זה מה שהוא עושה, הוא פתח שם תיקים, והסוף של זה, זה שיהיה חוזה חכירה כמו שהתחייבנו באמצע המאה הקודמת.

עו"ד יעקב זילברשטיין: ועכשיו מרפאים את זה? מה יקרה אחרי שיעקובסון ימכור את זה יום אחד למישהו.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: אני מאוד מקווה שעד אז לא יהיה לנו מעמד. כי יהיה לו חוזה חכירה ראשית מול המנהל.

מר יצחק רוכברגר: חברים אני מבקש לאשר את הנוסח המוצע להחלטה כפי שאני הקראתי אותו, מי בעד?

מר מאיר דורון: רק להוסיף עוד מילה למה שאיילת אמרה. הייתה התחייבות של העירייה, הייתה התחייבות ישנה, איילת אמרה את זה, הייתה התחייבות לפני שאיילת הגיע, אפילו לפני שאני הגעתי בגלגול הקודם. הייתה התחייבות של העירייה להעביר את זה על שם החוכרים, אחרי שבנו את זה, הייתה התחייבות לעשות את זה, לא עשו את זה מכל מיני סיבות, היום מצאנו בן אדם שעושה את מה שאיילת אמרה, ואנחנו רוצים לעשות מפני שזאת ההתחייבות שלנו מול התושבים. והם אחר כך יוכלו לעשות את כל הפינוי בינוי וכל מה שצריך, באותה חלקה בתוך מתחם אלון שאתה מכיר.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 31, מיום 15.10.2006

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לאשר את הנוסח המוצע, לאשר את העברת הזכויות בדירה, סעיף 1 כפי שאיילת כתבה, לאשר את העברת הזכויות באותה דירה, כפי שהנוסח הוצע וכתוב כאן, וכפי שהקראתי אותו. מי בעד? בעד-7, נמנעים-4.

החלטה מספר 309: **הוחלט לאשר פה אחד את הסעיפים כלהלן:**

1. לאשר את העברת הזכויות בדירה ברחוב אוסישקין 109 רמת השרון, הידועה כחלק מחלקה 396 בגוש 6416 (להלן הדירה) על שם אוריאל משה שטרן.
2. לאשר העברת הזכויות בדירה ממר אוריאל משה שטרן למר יעקובסון גיא, כפוף לתשלום דמי הסכמה על פי הערכת שמאי.

6. **פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 12 מיום 2.3.06** (תוספת לסדר היום).
7. **פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 13 מיום 19.6.06** (תוספת לסדר היום).
8. **פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 14 מיום 13.9.06** (תוספת לסדר היום).

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא: לפניכם הוגשו שלושה פרוטוקולים של ועדת מקלטים, ועדת המקלטים ישבה, והגישה לכם את שלושת הפרוטוקולים, אם יש הערות בבקשה, אם לא אנחנו נצביע על אישור הפרוטוקולים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: רציתי לשאול. יש פה 3 פרוטוקולים, אחד ממרץ, אחד מיוני, אחד מספטמבר, למה לא הביאו את זה לאישור? ה-2 למרץ.

מר יצחק רוכברגר: זה התפקוש.

עו"ד יעקב זילברשטיין: זה גם מצחיק. קראתי את כל אחד מהם, יש פה התפתחות, ליאור, אתה בשלושה פרוטוקולים רואה מה עבר עליו. עוד מישהו שם.

גב' נורית אבנר: הוועדה עובדת.

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד לך מה קרה, היו דיונים כמה פעמים והיו כמה פעמים שקיימנו ישיבות והיה צריך להיכנס לסדר היום, היינו עמוסים עם סדר יום, ואז כל פעם דחינו את זה ודחינו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: שאלה נוספת, כתוב פה לגבי כל מיני אנשים: זכות השימוש מותנית בבדיקות תקינות המקלט ובהתקנת מיגון אקוסטי על ידי המשתמש או במקומות אחרים, לא מיגון אקוסטי איפה שלא צריך וכו'. מי עושה את זה?

גב' נורית אבנר: יש לנו צוות.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מי מממן את זה? העירייה או החוכר?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: מיגון אקוסטי אנחנו לא מממנים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: בסדר, מיגון אקוסטי זה איפה שעושים מוסיקה, אבל לגבי תקינות המקלט.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: אנחנו, זו החובה שלנו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: ומה עם האנשים שאומרים שזה נוזל ודולף ונכנסים מים, והמקלט לא תקין?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: המקלטים ישנים, רובם נבנו בשנות ה-70, יש לנו תקציב לתחזוקה של מקלטים, אבל יש בעיות שכל החכמים בתחום לא מצליחים לפתור, זאת אומרת יש איזו נזילה, יש איזה סדק ביציקה של המקלט, שלא מצליחים, ויש הרבה מקלטים שהם בתוך גינות ציבוריות, אז אם משקים ומתנקזים שם מים, יש רטיבות.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 31, מיום 15.10.2006

אנחנו משכירים את המקלטים בסכום סמלי, אז אנחנו לא יכולים לקחת אחריות על כל נזק שמישהו טפטף לו מים על איזשהו ציור שהוא חושב שהוא מאוד יקר. לכן שינינו את הנוסח של ההסכמים איתם, כדי שהאחריות, הם ידעו: המקלטים ישנים, זה המצב.

גב' נורית אבנר: אנחנו מחייבים אותם לעשות ביטוח.

עו"ד יעקב זילברשטיין: כמה מקלטים יש לשימוש הציבור?

מר מאיר דורון: יש רשימה מלאה, 50?

מר יצחק רוכברגר: 31 אני חושב.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: מקלטים ציבוריים?

מר יצחק רוכברגר: לא, לשימוש.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: מה זה לשימוש?

עו"ד יעקב זילברשטיין: שהם בשימוש הציבור. אני מחבר את כולם,

מקלטים ציבוריים לשימוש הציבור, שהציבור שוכר אותם מהעירייה.

מר טל עזגד: אם אני לא טועה – 34 מקלטים, במלחמה צלצלתי

לכולם.

מר יצחק רוכברגר: במלחמה פתחנו את המקלטים, אני זוכר שהיו שם

או 31 או 34, כי ביקשנו מהם לפנות את זה באותו לילה שנפל הטיל בחדרה,

לא רצינו לחכות לפיקוד העורף, החלטנו שאנחנו פותחים אותם, אז נדמה לי

31 או 34, משהו כזה.

אני מבקש לאשר את הפרוטוקולים של ועדת המקלטים, את שלושתם, מי

בעד?

מר טל עזגד: פה אחד.

מר יצחק רוכברגר: אושרו פה אחד. תודה.

החלטה מספר 310:	
א.	פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 12 מיום 2.3.06.
ב.	פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 13 מיום 19.6.06.
ג.	פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 14 מיום 13.9.06.

3. דיון חוזר במליאה בנושא הסדר פשרה עיריית רמת השרון - יורשי המנוח אשר גנין ז"ל.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, לפני שאתן למאיר להתייחס במספר מילים, אנחנו מבקשים לקיים דיון חוזר במליאה, בנושא: הסדר הפשרה של עיריית רמת השרון עם יורשי המנוח אשר גנין, אנחנו מציגים את הסדר הפשרה המוצע. התקיים דיון בישיבה הקודמת, שבעתיו חברים חשבו שהוסתר מהם מידע, או לחילופין קיבלו מידע לא מלא, ואנחנו לשם הגילוי הנאות ולשם הפתיחות והיסודיות, נקיים כאן דיון נוסף על הסדר הפשרה, ככל שידרש, ככל שיתבקש וככל שנשאל, על מנת להראות שהנושא הזה הוא נושא פתוח וחשוב לכולנו, בהסדר הפשרה מוצע: אנחנו רוצים להציל את עצמנו, חס ושלום, מפסק דין.

כיום קיים פסק דין, הפסדנו בפסק הדין, יש ערעור, אנחנו עלולים להפסיד בערעור, ואז יש לזה תקדים גדול מאוד והשלכות גדולות מאוד לעתיד. מאיר, בבקשה.

מר מאיר דורון: אני לא חושב שעשינו גניבה או משהו כזה, אמרו שעשינו מחטף בישיבה הקודמת. למרות ההסבר, הדבר היחידי שלא היה לי את אותן הסקיצות, אבל היה הסבר מלא ומפורט, ביקשנו מעו"ד גלאור. בעקבות הדברים שהיו וכדי למנוע לזות שפתיים, ביקשתי מעו"ד בועז רווח שקיבל תיק די דומה לזה של משפחת גנין, שנמצא באותו מתחם, הוא קיבל

את זה בלי שום קשר, להיכנס לתיק גנין, הזמנתי אותו והסברתי לו למה, אני מבקש שגלאור לא יחליט את ההחלטות בנושא, למנוע ניגוד עניינים, ושאתה תנהל את הדיון.

הוא היה אצלי בדיון שהתקיים, עם עוה"ד של הצדדים, עו"ד קמר, עם מהנדסת העירייה ואחרים. ניהל את זה בועז רווה, שאמור גם להגיע לבית הדין העליון, מאחר ועוה"ד ששכרנו בעבר לא הסכים לפשרה.

בשולי הדברים, בטרם אפתח, בשבוע שעבר הייתי בבית המשפט בתביעה אחרת, של 2 ומשהו דונם, משפט פריימן, עוה"ד שייצג אותם אמר: אני מסתמך על פסק דין גנין, ומבקש כבר לפסוק לפי תקדים גנין שהחלקה חוזרת לעירייה. זאת אומרת אחד החששות היותר גדולים שלנו היה שאם המשפט הזה יתקיים, ובוא נגיד שאפילו הסיכוי הוא 50-50, אם הוא ייצא לפועל, המשפט הזה יאושר, ולא כל כך מהר בית המשפט העליון יבצע פסק דין של השופט רובינשטיין.

אנחנו נמצאים בערך עם 8 או 9 חלקות במצב מאוד לא נוח, עד כדי הפסד של חלקות, כמו שגן הילדים ברחוב העבודה, כמו פריימן, כמו סימטת דולב, כמו חלקה במורשה, כמו חלקה ברינס, יש מספר חלקות שבמשך השנים העירייה לא השכילה לעשות שם דברים ציבוריים, כמו שיבולת, כל הדברים האלה יכולים ועלולים לחזור לבעלים.

אתם צריכים לזכור שאין לנו מנהג בעלות בדברים האלה, אנחנו לא יכולים למכור, יכולים רק להקים דבר ציבורי.

זה היה אחד החששות העיקריים בדברים שהכתיבו בדיון. נכון, אני ניהלתי את זה, אבל בהתייעצות מלאה עם עו"ד רווה, לכל אורך הדרך. עו"ד רווה היה אצלי לפחות 3 או 4 פעמים בקשר לנושא. עו"ד רווה, אני מציע שאתה תדבר.

עו"ד יצחק גל-אור: אני רוצה להעיר הערה, כי אמרת: על מנת למנוע לזות שפתיים ושלא יהיה מצב של ניגוד עניינים, אני רוצה להבהיר, אני לא רציתי לטפל בתיק הזה, מפני שדעתי לא נשמעה, הייתי מהרגע הראשון בפשרה, ואני עדיין סבור שצריך פשרה, וזה לא מצא חן בעיני אנשים מסויימים שחלקם יושבים פה.

לכן אני לא מטפל בתיק, מפני שאני לא רוצה לטפל בתיק. ניגוד עניינים אין, אמרו: ראיתי שאולי הוא מכיר,

מר מאיר דורון: לא אמרתי שהיה ניגוד עניינים.

עו"ד יצחק גל-אור: לא, כדי שלא ישתמע, כי יושבים פה עיתונאים שיודעים לסרס כל דבר. את גנין לא הזמנתי בחיים שלי, אני לא מכיר אותו, פרט להיכרות כמו שאני מכיר מיליון בני אדם, לא חברים, אין קשר בינינו מכל מין או סוג שהוא, כך שבהחלט יכולתי לטפל בתיק הזה. אין מצב של ניגוד עניינים. מצב של ניגוד עניינים הוא כשיש לך איזושהו אינטרס, שאתה יכול להשפיע, שאתה יכול באיזושהי צורה לתת טובת הנאה, אין שום קשר, הקשר היחידי הוא שאני סבור שצריך להתפשר, ודעתי לא נשמעה.

דעתי לא נשמעה – לכן אני לא מוכן לטפל בתיק הזה. בהחלט אני מטפל בתיק אחר, כרגע הזכירו, תיק שמר דורון היה בו, ואני מטפל בו, שם באמת הועלתה הטענה הזו, מיד – יש תקדים מחייב. דעתי היתה שצריך להתפשר, ואני יכול להביע אותה בקול רם.

מר מאיר דורון: ולבטל את פסק הדין.

עו"ד יצחק גל-אור: מפני שמי שהופיע במשפט הזה בתחילתו הייתי אני. צר לי, נער הייתי וגם בגרתי, אני מופיע בליטיגציה קרוב ל-30 שנה, וכאשר שופטת של בית משפט מחוזי אומרת: רבותיי, תצאו, אני מציעה לכם לצאת החוצה, תגיעו לאיזושהי פשרה, אוזני כרויה למה שאומר השופט. היתה אוזן אחרת שלא היתה כרויה, ולכן נפסק פסק דין חמור מאוד, יכולנו להגיע לפני

פסק הדין הזה לפשרה, כי הוצעה פשרה, בתנאים הכי טובים בעולם, אבל היו פה גורמים שחשבו אחרת וגרמו נזק אחר לעירייה.

מר מאיר דורון: עו"ד רווה.

עו"ד בועז רווה: ראשית אני רוצה להסביר לציבור על מה מדובר. יש

פה קבוצה של מגרשים, שלושה מהם, החומים, מיועדים לבנייני ציבור, שני הירוקים זה שטח ציבורי פתוח, גינה ודברים מסוג זה. למגרשים האלה אין שום גישה פרט מהמגרש הזה, כי פה הכל בנוי בקוטג'ים, כאן קוטג'ים של רחוב הבנים, כאן הקוטג'ים של רחוב סיני, כאן רחוב הכרמל.

התחלתי לטפל בעתירה המינהלית שהוגשה ביחס לחלקה הזו ששייכת למשפחת קנין, השמות דומים אבל אין קירבה ביניהם, כל אחד מכל המשפחות שנמצאות כאן, היה להם בהתחלה שטח של 14 דונם בערך, שהשתרע מרחוב סוקולוב עד לחלקות האלה, ובמהלך התקופות הופקעו חלקים שיצרו את רחוב סיני, יש אחריו את רחוב הר-נבו, יצרו את ההרחבות של זרובבל ושל רחוב הבנים.

מבחינה היסטורית מ-1944 החלקה הזו מיועדת לבניין ציבורי עד להמשך הירוק, ואותו דבר החלקה הזו. בתקופה מסויימת הוכנה תוכנית על ידי העירייה, שאז היתה מועצה, שנקראת: הר/30, שקבעה שהשטח הזה משתנה באופן שהשטח שכאן מיועד לבנייה, בתוכנית הר/30, וגם פה היה מיועד לבנייה, ואז אנשים שהיו בעלי המגרשים, שזה משפחות קנין וגנין ואחרים, שעוד לא הגישו עתירות, רצו לפצל את המגרשים, הם הגישו בקשה לפיצול, פסח פלקין שהיה אז ראש העירייה אמר: אני מסכים לפיצול, בתנאי שתעבירו שטח של 700 מטר, תעבירו אותו מאדמה שמיועדת לבנייה לאדמה שמיועדת לבניין ציבורי.

כך הוגדלה החלקה הזו מהשטח המקורי שהיה המשך הקו הירוק לשטח הנוכחי שזה 2319 מטר.

מהיום שהמקום הזה מיועד לבניין ציבורי, מ-1944 ועד היום העירייה לא יזמה שום דבר בקשר לשטחים האלה, יש פה שטח לכאורה די גדול, אבל מה אפשר לעשות איתו?

בזמנו היתה תוכנית להקים פה את בית עוזי יאירי, היתה התנגדות של כל בעלי הקוטג'ים שבסביבה, העירייה נכנעה ולא עשתה כלום, מאז אין בזה כלום, וזה עומד כפי שהוא.

יש הלכות של בית המשפט העליון שאומרות שקרקע שהוקנתה לעירייה או לרשות מקומית אחרת, בהסכמה אפילו, אבל באיזושהי כפייה, ולא נעשה בה שום שימוש, מחזירים את הקרקע לבעליה המקוריים.

גב' נורית אבנר: אחרי כמה שנים?

מר מאיר דורון: אחרי פרק זמן סביר, הם לא הגדירו בשנים.

עו"ד בועז רווה: פרק זמן הגיוני. על זה אין ויכוח, ברור לגמרי שמ-

1944 ועד היום זה פרק זמן לא סביר. מה שקרה זה שהוגשה עתירה מינהלית על ידי אשר גנין, שנפטר לפני כחצי שנה, והיום יורשיו זה הילדים שלו – מחליפים אותו.

בתחילה הופיע בדיון עו"ד גל-אור, שהגיש תשובה לעתירה, התקיימה ישיבה ראשונה אצל השופטת רובינשטיין שדנה בתיק הזה, מיכל רובינשטיין, שהיא תושבת רמת השרון, היא מכירה היטב את המקום כי היא הולכת ברגל הרבה, כפי ששמעתי, לכיוון הקאנטרי-קלאב, ועוברים ליד זה.

כאשר השופטת שמעה את הישיבה הראשונה היא הציעה להתפשר. היתה ישיבה בעירייה עם צוות שניהל את המשא ומתן, והרוח הדומיננטית היתה אבנר גולן, כפי שקיבלתי דיווח מעו"ד משה קמר, שניהל את הצד של גנין, לא היתה שום נכונות של העירייה להתפשר איתו, הוא נתן כל מיני הצעות שחלקן טובות יותר מהפשרה הנוכחית, לא נענה בכלל או נענה בשלילה או אפילו נעלב מרוח העניינים.

אני לא אומר שהצוות שניהל את משא המתן מולו היה לא טוב, להיפך, הוא עשה את כל מה שהוא רצה בשביל לשמר את השטח הזה בידי העירייה, אבל לפעמים אסור ללכת עם הראש בקיר.

אחרי שהגישו את הסיכומים בבית המשפט המחוזי, השופטת הזמינה את הצדדים, את עורכי הדין, ביחד עם שני הצדדים, ואת הצדדים עצמם, ואמרה להם: רבותיי, אני הולכת לפסוק, יש לכם עדיין הזדמנות להגיע להסכם פשרה, והיה ברור, לפי מה שאומר לי עו"ד קמר, לפי רוח הדברים היה ברור שהיא פוסקת לרעת העירייה.

מה שהיא פסקה זה פסק דין הקטלני ביותר שישנו, למה, היא קבעה שצריך להחזיר את הקרקע למשפחת גנין, את כולה, לא רק את ה-700 מטר שלקחו מהם בכפייה, כי על זה הוגש תצהיר של פסח בלקין, שהופיע נגד העירייה, פסח בלקין נתן תצהיר ואמר: אני הכרחתי אותם לתת את השטח הזה, בלי שהייתי דורש את זה הם לא היו נותנים מרצונם, אף אחד לא מוותר על שטח שהיה מיועד אז לבנייה, לא למשהו אחר, אף אחד לא היה מוותר על זה סתם ככה. לא היתה עדות נגד הדבר הזה, היתה רק עדות מסייעת של משפחת גנין עצמה.

במצב הזה השופטת קבעה: א' להחזיר להם את השטח כולו. יש עמוד שלם בפסק הדין שדן בזה. ב' העירייה חייבת, מאחר ואין להם מה לעשות עם שטח ציבורי, שטח של בניין ציבורי, העירייה חייבת לנקוט יוזמה ולשנות את הייעוד של השטח הזה משטח ציבורי לשטח לבניית קוטג'ים, כי זה הדבר היחידי שמתאים בסביבה הזו, את זה קבעה השופטת.

שתי הקביעות האלה הן קביעות הכי קשות, א' הן משמשות תקדים לבעלי מגרשים אחרים כדוגמת קנין.

עו"ד יצחק גל-אור: בועז, קרה עוד משהו הרבה יותר חמור, היא קבעה

שמכר ללא תמורה יש לראות אותו כ...

עו"ד בועז רווה: היא קבעה שהעברה של מכר ללא תמורה, איך נעשים הרישומים של מכר ללא תמורה, אין דרך אחרת, או בדרך של הפקעה שאז רושמים בטאבו את ההפקעה, או בדרך של מכר ללא תמורה. הבעלים הרשום נותן ייפוי כוח לעירייה והוא חותם על שטר מכר של העברה ללא תמורה, או שהעירייה חותמת בשמו, ואז מבצעים העברה ללא תמורה. קבעה השופטת שהעברה ללא תמורה כדוגמת זו, היא בעצם העברה כפויה, האדם לא עשה את זה מרצונו הטוב, פתאום החליט לתרום את המגרש לעירייה, אלא כתנאי לקבל היתר למגרשים האלה שלו, למגרש זה, למגרש זה, הוא נאלץ אי' לתת את הדרך הזו, לתת הרחבות נוספות. ב' לוותר על שטח של 700 מטר שהיה מיועד לבנייה, בשבילם זה כמו הפקעה, זה תקדים ראשון, עוד לא היה תקדים כזה בארץ. לכאורה אפשר לערער ולנסות לשנות אותו. פסק הדין הזה שאני ראיתי אותו, מדוע ראיתי אותו? בכלל מדוע עיינתי בו? כי כאשר התחלתי לטפל בתיק של קנין, כל העתירה של קנין נסמכת על פסק הדין של גנין,

מר מאיר דורון: זה גם אותו עו"ד.

עו"ד בועז רווה: כן. הוא אומר: תראו מה שקבעה השופטת במגרש הזה, אין שום הבדל שלא לעשות אותו במגרש הזה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: את קנין מייצג קמר?

מר מאיר דורון: כן.

עו"ד בועז רווה: אין שום סיבה שלא, זה גם אותו היגיון. לכאורה אין מה לעשות. הגשנו תשובה והסברנו שיש לאבחן את המקרה, פה זה כן היה בהסכמה, לא בהסכמה, הסוף יהיה שאותו תצהיר של פסח בלקין יבוא גם לדיון הנוכחי.

לכן, מהרגע שהתחיל הדיון, ניהלתי משא ומתן עם קמר, בנושא המגרש הצפוני, על המגרש הזה לא ניהלתי משא ומתן מסיבה פשוטה: קמר עדיין לא השיג ייפוי כוח מבעלי המגרש, לא יודעים מי הם.

מר מאיר דורון: הם לא בארץ.

עו"ד בועז רווח: פשוט אין לו קשר איתם, אם היה לו הוא היה מגיש

אותו דבר לגבי המגרש הזה, אין שום סיבה, זה אותו דבר בדיוק.

שני המגרשים האלה אי אפשר לגשת אליהם אלא דרך המגרש הזה, כל זמן שהיה הכל שייך לעירייה אף אחד לא נתן את הדעת על זה, מה זה משנה, הכל שלנו. ברגע שצריכים לתת את זה חזרה, אין לנו היום מעבר למגרשים האלה, איך יגיעו אליהם בכלל? אם בכלל רוצים להגיע אליהם יצטרכו להפקיע, ההפקעה תהיה בתשלום, למה היא תהיה בתשלום, כי הפקעה ללא תשלום מה-14 דונם המקוריים של משפחת גנין, מותר היה להפקיע עד 40% לכל מיני צורכי ציבור, את ההפקעה הזו כבר עשו, מזה נוצרו הכבישים האלה. אז היו משלמים לו פיצוי, עכשיו היינו צריכים לשלם לו פיצוי, כדי שיתן לנו אפשרות להיכנס למגרשים האלה.

כשהתחלתי לדון עם קמר על הנושא הזה ונפגשתי עם מאיר דורון, לנסות להגיע לפשרה בנושא קנין. היו שתי ישיבות, חלקן אצלך וחלקן ניהלתי איתו לבד, ואז התעורר העניין של גנין, ואז מאיר דורון אמר לי: בוא ננסה לפתור את הבעיה של הפשרה עם גנין.

חזרנו חזרה לפשרה, לקחנו את הצעת הפשרה שבזמנו הוצעה וסורבה, או לא התייחסו אליה ולא קיבלו אותה, והפעם היינו במצב הרבה יותר קשה, כי לכאורה היה פסק דין נגדנו עם שתי קביעות, גם להחזיר את זה וגם להפוך את זה לקוטגיים.

מאחר ובכל אופן גם עו"ד קמר לא בטוח במאה אחוז, הוא היה מאוד בטוח, דרך אגב הוא לא רצה להתפשר, מי שהסכים להתפשר זה דווקא הלקוח שלו,

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 31, מיום 15.10.2006

זה איציק גנין, הבן של אשר גנין. אשר גנין נפטר בגיל 90 ומשהו, מי שניהל את המשא ומתן, זה הבן שלו.

כל הכבוד למאיר דורון שהצליח לשכנע לא את עוה"ד אלא את הלקוח שלו, שהוא מסכים, הלקוח בא ואמר לעוה"ד, בנוכחותי, אמר לו: אני רוצה להתפשר, אני מוכן להחזיר לעירייה.

מה הפשרה: א) שטח של 700 מטר, הבליטה הזו שלקחו מהם בכפייה, בתקופתו של פסח בלקין, מגיע להם בכל מקרה, אין ויכוח. על המגרש הציבורי שלא בנינו כל השנים, על זה הפשרה היתה שנתפשר איתו חצי-חצי, כאשר ניצור באמצע הדרך שטח של דרך כניסה, על חשבוננו ועל חשבוננו, שטח הכניסה הוא 240.

מר מאיר דורון: היא תהיה בשליטה בלעדית שלו.

עו"ד בועז רווה: על ידי זה אנחנו לא צריכים לשלם פיצויים על הפקעה, ואנחנו מקבלים שטח שאפשר למכור אותו, אנחנו לא נוכל לעשות בו שימוש אחר יעיל יותר, כי אם תסתכלו היום ותגידו לי מה אפשר לעשות בשטח הזה?

גב' נירה פולקמן: שום דבר, רק קוטג'ים.

גב' נורית אבנר: כמה שטח נשאר שם?

מר מאיר דורון: 680 מטר, ללא הדרך.

עו"ד בועז רווה: הכל זה בערך 700.

מר מאיר דורון: 3 קוטג'ים.

עו"ד בועז רווה: פה אפשר למכור את זה, יש הסכמה שלהם שאנחנו נמכור את זה, נשנה את הייעוד לקוטג'ים, הסכמה של אלה שלקחו להם את זה בזמנו והיום לא יכולים לחזור בזה, שגם נשנה את הייעוד וגם נמכור את זה, נעשה מכרז, נמכור את זה, לפחות נפיק מזה תועלת.

אני כבר אומר לכם שאני מנהל משא ומתן דומה על השטח הזה, כי אין לנו ברירה, שם המצב קצת יותר טוב, לטובתנו, כי הדרך שנוצרת היום, אני יכול לומר לקמר: אתה יכול להגיע רק עד פה, אני לא רוצה לעשות על הדרך, מה הוא יעשה? אין לו עדיין קשר עם אלה, לכן הוא יילך גם לפשרה פה, ופשרה יותר טובה מאשר הפשרה שעשינו עם אשר גנין.

גב' נורית אבנר: כמה הוא יוכל לבנות בקטע הזה?

מר מאיר דורון: שלושה פלוס שלושה.

עו"ד בועז רווה: חמישה או שישה קוטג'ים.

מר מאיר דורון: קוטג' הולך לפי 250 מטר או קרוב לזה, במגרש

הזה ייצא לנו 233 מטר, ופה ייצא קצת יותר מ-250 מטר.

עו"ד בועז רווה: אני לא מסתכל על מה שהוא יכול לעשות, הוא

קיבל את כל המגרש, אני מסתכל על מה שלנו יש מהדבר הזה, במקום אפס יש לנו את המגרש הזה ודרך, זו התועלת שלנו.

עו"ד יצחק גל-אור: לא, יש עוד תועלת – ביטול פסק הדין.

גב' נורית אבנר: נכון, שלא יהיה תקדים.

עו"ד בועז רווה: ברגע שכתבנו בהסכם הפשרה, לקמר, בתור מי

שעוסק בהפקעות וכתב ספרים בנושא הזה, עוסק רק בזה ומרצה הרצאות בנושאים האלה, הוא מספר לי היום שאחד התלמידים שלו זה העו"ד שייצג את העירייה, אחד התלמידים בהשתלמויות. בלי לזלזל, עו"ד בויאר הוא עו"ד בסדר גמור, אין לי אף מילה להגיד עליו, אלא מה, ההנחיות שהוא קיבל ממנהנדס העיר דאז היו: לא להתפשר, אם הוא לא יכול היה להתפשר אז זו התוצאה. כשהלכנו עם הראש בקיר זה מה שקרה, זה קורה, יכולנו גם להרוויח, אבל עובדה היא שהפסדנו.

בנתוני פתיחה כאלה, האפשרות והתמרון של משא ומתן הם קטנים בהרבה. אז ישבנו בכמה ישיבות, חלקן עם מאיר, נדמה לי שרוכברגר היה.

מר מאיר דורון: בישיבה אחת הוא גם היה.

מר יצחק רוכברגר: בועז, אני פה.

עו"ד בועז רווה: את ה-CUT הסופי שהתפשרנו על חצי היטל השבחה,

כי הם דרשו את כל היטל השבחה, זה רוכברגר הצליח להשיג.

מר יצחק רוכברגר: אמת.

עו"ד בועז רווה: הוא אמר אני אומר רק חצי-חצי, ודווקא עוה"ד לא

הסכים אבל הלקוח שלו הסכים.

במכתב שקיבלתם יש טענה: מה זאת אומרת ויתרנו על היטל השבחה, על מה ויתרנו? הטענה היא שכאילו היו צריכים להחזיר את השטח ליעדו המקורי לאדמה חקלאית, אין לזה שום שחר, כי זה הופקע כבר שזה היה למגורים. עבר זמן, אז הם לא יכלו להגיש תביעה לפי סעיף 197, לא יכלו להגיש תביעה על זה שהקטינו להם את השימוש ממגורים לבניין ציבורי.

עכשיו כשמחזירים את זה, מחזירים את זה לאותו מצב שהיה קודם, אין פה שום היטל השבחה, לא ויתרנו על כלום. על הדבר הזה בכלל לא ויתרנו.

לגבי הדבר הזה, בפשרה של איציק, שהיתה נדמה לי הישיבה האחרונה, הוא הסכים ללכת על חצי-חצי של היטל השבחה, בסדר, בטח יותר טוב היה להתפשר בישיבות שהתקיימו לפני פסק הדין, אבל לא עשינו את זה, אני לא נכנס לשאלה מי אשם או לא אשם, כי אין בזה אשמים, כשאתה מנהל משפט אתה אף פעם לא יודע מה תהיה התוצאה, אלה נתוני הפתיחה, אלה המסקנות.

קראתי באחת הקומות שכאילו עוה"ד בויאר טוען שהמשא ומתן נערך מאחרי גבו, מאחר והוא לא נמצא פה אני לא רוצה לדבר הרבה, אבל יש לי פה העתק של בקשה שהוא הגיש לבית המשפט העליון, וכותב בה: הגענו להסכם פשרה עם משפחת גנין, לפי זה דחו את הדיון. הוא היה מעורב בעניין הזה, אבל מה, ברגע האחרון הוא סירב לחתום על הסכם הפשרה ולכן גל-אור חתם במקומו.

גל-אור לא ניהל את המשא ומתן המסחרי בעניין הזה, המשא ומתן המסחרי נוהל על ידי מאיר דורון, על ידי איציק רוכברגר וקצת אני הייתי היועץ המשפטי, בלית ברירה, כי התחלתי לטפל בתיק קנין אז עברתי גם לתיק הזה. אם יש שאלות או משהו לא ברור, קראתי בעיון את המכתב שכתבת, פיפו, ושל אחרים, אם משהו לא ברור אני פה, אני מוכן להגן על הסכם הפשרה הזה, אני מקווה שהוא יעבור בהצלחה בבית המשפט העליון.

אני לא חושב שיש פה איזה עניין פוליטי, אין פה עניין פוליטי. הרי אף אחד לא רוצה את רעת העירייה, כל אחד רוצה לקבל מה שיותר, בטח אפשר היה לקבל יותר, אבל כדי לרקוד טנגו צריכים שניים, כדי שאנחנו נקבל יותר הצד השני צריך להסכים לתת יותר, ובמשא ומתן שהוא בנתוני הפתיחה כבר זכה, אין לו עניין, למשה קמר אין בכלל עניין, הוא רוצה שבספר שלו יהיה כתוב שהתקדים הזה אושר בבית המשפט העליון, והלקוח שלו יקבל יותר כסף.

אני חושב שהסיכויים בערעור, אסור לדבר על זה כי זה יופץ אחר כך, אם אני אדבר עכשיו ובסופו של דבר זה לא יאושר אני רק פוגע בסיכויים שלנו בערעור, כי בכל אופן הערעור עדיין קיים ועומד, ואם לא תאשרו את הסכם הפשרה הוא יצטרך להישמע.

כמובן שעמדתנו תהיה אחרת אם בית המשפט העליון יבוא ויאמר: רבותי, פסק הדין הזה נראה לנו מאוד הגיוני, אנחנו משאירים אותו על תוקפו, אז בכלל לא נוכל להגיע להסכם פשרה, לא על המגרש הזה ולא על זה. אם יש שאלות, בבקשה.

מר מאיר דורון: אתה רוצה לשאול, פיפו?

עו"ד יעקב זילברשטיין: אין לי שאלות, אני רוצה לדבר, אבל מזה כנראה ייצאו שאלות.

מר מאיר דורון: זה נושא בדיון, מותר לו לדבר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: קיימנו ישיבת מליאה בפעם הקודמת, יצחק גלאור עמד בפרונט, הוא זה שהציג את ההסכם, הוא זה שמסר את ההתחייבויות של העירייה, העקרונות, בתוך ההסכם הזה, הוא זה שניסה לשכנע אותנו בישיבה הקודמת בצידקת הדרך שצריך להתפשר. לא אתה ולא מאיר, רק יצחק גלאור. הוא לא היה בפרונט, הוא כן היה, זה לא רלוונטי, או אולי כן. היות וגם באותה ישיבה וגם בישיבה היום נשמעו קולות שמכוונים רק אליי, אז אני רוצה להעמיד דברים,

עו"ד בועז רוה: שום דבר אליך, אני יודע שניהל את המשא ומתן אבנר גולן.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לא ממך, בועז. אתה יודע שאני מכבד אותך.

מר יצחק רוכברגר: בועז היה חלק אינטגרלי מאבנר גולן לצורך הנושא הזה. אני אומר לך. הוא יעשה הכל לגרום נזק לעירייה, בניגוד למה שאתה חושב, הכל הוא יעשה על מנת לגרום נזק לעירייה כי אני עומד בראש העירייה, בגלל זה. סליחה שהתפרצתי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לפני שניגשנו למשפט, דעתו של גל-אור נשמעה בצוות די גדול של אנשים, שכלל את איילת גיינו, שכלל אותי, כלל את אבנר גולן, כלל את ולדימיר, היו הרבה אנשים, זו לא היתה איזו גחמה של יעקב זילברשטיין, וגם ראש העיר רוכברגר עודכן לאורך כל הדרך, ובצדק, אימצנו איזשהו קו משפטי מסויים באותו הזמן, שאמר שיש לנו קייס קשה, לא פשוט, אבל עירייה לא הולכת לעשות פשרות עם מישהו שקיבל זכויות בנייה, אם אני לא טועה, 20 דירות ו-20 קוטג'ים, כמות מופלגת, ואחרי זה בא לריב עם העירייה על 2 דונם, שייתכן והיא לא עשתה בהם שום דבר במשך השנים, זה היה אחד העניינים שהיו בפני בית המשפט.

אז קיימנו ישיבות, נפגשנו, עו"ד בוואר נבחר לייצג את התיק, בין השאר בגלל שגל-אור אכן לא רצה לייצג את התיק, ואני חושב שבאיזושהי הזדמנות, אני

זוכר, אבל זה לא היה מהותי, הוא טען שהוא וגנין, הבן, נמצאים באיזשהו קשר, ביחד, מורי דרך באיזושהי חברה וכו', ואני לא רוצה להיכנס לזה עכשיו כי זה לא המהותי, אבל לא אשאיר פה שום דבר פתוח, לפחות לדברים שהוטחו בכיוון שלי.

עו"ד בויאר קיבל את התיק הזה, תיק מאוד לא פשוט, הפסדנו את התיק. פסק הדין של מיכל רובינשטיין הוא פסק דין קשה, אין ספק, אני לא מתווכח על זה.

אבל לפני שהלכנו לערעור אני כבר הייתי באופוזיציה ומאיר דורון לקח את האחריות לקבל את ההחלטה האם להגיש ערעור או לא, ובהגינותו הרבה הוא גם הזמין אותי, כבר הייתי באופוזיציה, אני מאלה שמטילים צל על עבודות העירייה, בכל זאת מאיר היה מספיק הגון והוא קרא גם לי להתייעצות שהתנהלה אצלו בחדר, גם איילת גיינו היתה, אני כבר לא זוכר מי היה, היו עוד אנשים, אפילו נוהל פרוטוקול. מאיר לקח את ההחלטה הסופית שהולכים לערעור. לא אני.

עו"ד בועז רווה: זה מזלנו, כי בלי הערעור בכלל לא יכולנו להתפשר. לא היינו מתפשרים בכלל.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לפי גל-אור אפשר היה להגיע לפשרה עוד קודם.

מר מאיר דורון: לא, אי אפשר היה.

מר יצחק רוכברגר: אי אפשר היה ואתה גם ביקשת לפסול אותו בלי שום קשר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מאיר נתן את ברכת הדרך לבויאר להמשיך לנהל את התיק של הערעור כמו שצריך, עם אותה מחשבה שכל הזמן היינו בה – שלא מתפשרים בתיק כזה, ומיד אתייחס לנושא התקדים, לא מתפשרים, הבנאדם קיבל זכויות בנייה מופלגות, העירייה יש לה כוונות לעשות, היו לה

כוונות לעשות, לא צלח, ויש לה כוונות לעשות הלאה דברים. בויאר קיבל את המפתחות, כדי ללכת לערעור.

כאשר באנו לישיבה הקודמת, ישיבת המליאה שגל-אור ניהל אותה, הצבעתי בעד, התחמקתי מלענות על דברים אישיים, כמו שאמרת: זו לא גחמה שלי, אני לא מתפרנס מזה שהעירייה שומרת על הרכוש שלה, ואיציק רוכברגר תמך גם במחשבה הזו, גם מאיר וכולם, זה לא היה הביזנס הפרטי שלי להמשיך לנהל את המשפט בכל מחיר.

אני אגיד לך את הכותרת שלי, אני חושב שהפשרה של היום יותר גרועה מפסק דין, זו המחשבה שלי, המחשבה המשפטית שלי, אחר כך אסביר אותה. מה שקרה בדרך זה שאנחנו מבינים שעו"ד בויאר הורחק מהתיק, במרכאות, בלי מרכאות, הורחק מהתיק.

עו"ד בועז רווה: הוא לא הורחק מהתיק, הוא הרחיק את עצמו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: תן לי לדבר, בועז.

עו"ד בועז רווה: סליחה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני חושב שבויאר הורחק מהתיק משום שדעתו לא היתה מקובלת בנושא הפשרה, אני אלך לקראתך, כי אתה אומר שיש מסמך בפני בית משפט עליון. בויאר כתב מכתב, ואני ביקשתי ערב החג לעיין בתיק, היות והפכנו להיות צד בעתירה, ביקשתי לעיין בתיק המשפטי, מאיר איפשר לי את זה, גל-אור איפשר לי את זה.

עברתי על כל התיק, ישבתי עם הרבה סבלנות, חסר לי רק מסמך אחד, המסמך הזה זה המכתב של בויאר, כי אני יודע שאתה מתייחס, ראיתי את המסמך שלך שכתוב: במענה למכתבו של עו"ד בויאר מה-10 לספטמבר, אני אענה את הדברים האלה והאלה. אז אני יודע שיש מכתב של בויאר, באותה ישיבה במליאה, שהצבעתי בעד, לא ידעתי על המכתב הזה, כמובן.

מר יצחק רוכברגר: ידעת. ידעת.

עו"ד יעקב זילברשטיין: איציק, אל תפריע לי. יש לי קו מחשבה ואתה רק מפריע, אבל אתה טוב בזה.

מר יצחק רוכברגר: כי אתה אומר שבויאר רצה את הפשרה. בויאר רצה לנהל את התיק רק בגלל דבר אחד – כי הוא הפסיד את התיק הזה והוא רצה לשמור על שמו הטוב, והוא ניסה בכוח ללכת לדיון הזה. אנחנו רצינו את הפשרה. כי פחדנו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רוצה להמשיך ואל תפריע לי. גיליתי בתיק שיש מכתב של בויאר, שהוא לא מופיע. גל-אור, באדיבותו הרבה, שלח את הפקידה שלו לחדר של מאיר, כי הוא טוען שהמכתב לא אצלו, הוא כוון למאיר, נכתב אל מאיר, והוא לא מופיע בתיק, התשובה שלך כן מופיעה בתיק של גל-אור. הלכו למאיר, הוא לא היה, כדורסל, אני לא זוכר בדיוק מה היה הסיפור, לא קיבלתי אותו. ביקשתי, כתבתי למאיר מכתב, פניתי למאיר בבקשה לראות את המכתב של בויאר שבשבילי הוא כמו חוות דעת משפטית, יש בו דברים שחשובים שיהיו לפנינו פה היום, והם לא נמצאים לפנינו היום, לא קיבלנו את המכתב הזה עד עצם היום הזה.

היום התעניינתי לקבל את המכתב עוד פעם, אני מבין שהמכתב שלי, ערב החג הגיע למאיר.

מר מאיר דורון: איזה ערב חג?

עו"ד יעקב זילברשטיין: ב-12 לאוקטובר.

מר מאיר דורון: ערב שמחת תורה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: כן, כן, בסדר. מאיר, וידאתי היום בלשכה שלך שהמכתב הזה הגיע אליך.

מר מאיר דורון: אמרתי, זה הגיע אליי ביום חמישי אחה"צ.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אז אני חושב שהדיון פה היום, ויכול להיות שזה לא מוצא חן בעיני כל מיני אנשים פה, אני חושב שהדיון היום בלי חוות דעתו

של בויאר, לפחות כדי שלחברי המועצה הזו תהיה הדעה שלך, של גל-אור, של מאיר דורון, אני חושב שהם היו צריכים לשמוע גם את עו"ד בויאר,

מר יצחק רוכברגר: סלח לי, סלח לי,

עו"ד יעקב זילברשטיין: אל תפריע לי.

מר יצחק רוכברגר: אתה תענה, אבל תן לי רק משפט.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני לא רוצה לשמוע, אני רוצה לדבר. או לפחות לראות את נוסח המכתב של בויאר, כדי שאני אוכל להחליט, אני אראה את הביקורת, אם יש שם, ואוכל להחליט בצורה שקולה, כי פה מתבקשת החלטה חשובה, זו החלטה של פשרה. המכתב הזה לא קיים פה, לא קיים, צר לי.

אם תעשו מצווה ותגידו היום שאתם עושים טיים-אאוט ומביאים את זה למליאה הבאה, יש לכם עוד זמן, והמכתב הזה של בויאר יהיה פה, אם תרצו גם להזמין אותו, יכול להיות שכל מה שאני אומר כביקורת על ההחלטה הזו לא שווה את קליפת השום. היינו צריכים לקבל את זה כחלק מהמסמכים לקראת ישיבת מליאה.

מר יצחק רוכברגר: רק משפט אחד, ואני אתן לך את זכות הדיבור.

עו"ד בועז רווה: רק עובדתית להגיד משהו, המכתב של בויאר נשלח

אחרי ישיבת המליאה, רק שתדע.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני לא יודע. איציק אומר לפני דקה שאני ידעתי על

המכתב של בויאר במליאה הקודמת.

מר יצחק רוכברגר: לא, אתה ידעת פרטים, לא אמרתי על המכתב. לא

דיברתי על המכתב.

מר מאיר דורון: איציק, תן לי דקה. אני רוצה לענות על המכתב.

המכתב נכתב לבקשתי, אליי, כהערות לזה. מאחר ואני מקבל היום את כל הדברים דרך העיתונות, כולל מכתבים בין חברי מועצה, סודיים וכו', אני מקבל דרך העיתונות, לא רציתי שחומר כזה יגיע לעיתונות לפני המשפט, אני

מודיע לך, אני אומר לך את האמת, לא רציתי ואני גם לא מביא אותו כעת, אני אתן אותו לך. חומר משפטי אתה לא חייב לתת. אם זה היה אצלו כמו שקיבל כמה מכתבים שנכתבו, מישהו מסר לו מכתבים, ואני מבטיח לך שלא אני מסרתי לו אותם, מסרו לו אותם כדי לנגח את העירייה,

עו"ד יעקב זילברשטיין: גם אני לא.

מר מאיר דורון: לא אמרתי שאתה.

מר יצחק רוכברגר: לא ידוע מאיפה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתם רוצים לפתוח את מכרז היועץ המשפטי עכשיו?

מר מאיר דורון: אני לא פותח שום דבר. פיפו, אתה תבוא אליי ואני אתן לך לראות, המכתב נכתב אליי אישית, לא לגל-אור, לא לאף אחד אחר, ביקשתי ממנו: תן לי את ההערות שלך, אם אני הולך לערעור אז אני רוצה להיות בקיא בכל הדברים. שילמנו לו כסף, רציתי לקבל את זה. בויאר הוא עו"ד מצויין, הוא לא רצה ללכת, הוא טען שפסק הדין קיפח אותו, לא חשוב מה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: קיפח אותו?

מר מאיר דורון: כן, קיפח אותו, מפני שרובינשטיין נתנה כזה פסק דין שהוא כזה גרוע, הוא כמעט עשה את זה בחינם, עד כדי כך הוא כעס. כשהוברר לי, ולא דיברתי עם עו"ד אחד ולא רק עם גל-אור, אמרו לי: מאיר, אתה מסתכן בתקדים שכל המגרשים יילכו לך.

קמר אמר לך כאן, קמר היה כזה קשוח בדיון, הוא אמר: עם בויאר אני לא מנהל, בויאר העליב אותי, אמר לי שאני מהשוק, איתו אני לא מנהל.

מר יצחק רוכברגר: אתה נכנס לדיון, אני רוצה משפט אחד לגבי בויאר, ואחר כך תמשיך. אני חייב לענות לגבי בויאר, אתה נותן משקל לבויאר כאילו בויאר הוא היועץ המשפטי של עיריית רמת השרון, עם כל הכבוד, בויאר הגיע

לתת שירות לעיריית רמת השרון, אתה הבאת אותו, אני מניח שאתה גם חבר שלו ואתה הבאת אותו, אתה מכיר אותו מקידמת דנן, אני לא יודע ממתי, אתה הבאת אותו.

עו"ד יצחק גל-אור: בניגוד ל... ובלי לשאול אותי.

מר יצחק רוכברגר: חד משמעית. אבל עשית את זה, אבל לך היה מותר להביא אותו בלי להתייעץ עם היועץ המשפטי של רמת השרון, הבאת אותו, מה זה משנה, מותר לך, היית יו"ר ועדת תכנון ובנייה, היית סגן ראש העיר, לך היה מותר, אם אני הייתי עושה את זה היית קופץ לשמיים ואומר: מינהל תקין. אבל לא משנה, הוא חבר שלך.

הבאת אותו, הפסיד במשפט, קורה, במשפט אין מאה אחוז, אתה יכול להפסיד, אתה יכול לנצח, אבל הוא הפסיד. הוא מנסה לשקם היום את היוקרה שלו ומתעקש, הוא התעקש ללכת לדיון, הוא התעקש, הוא לא רצה פשרה. אתה רצית ללכת לדיון עד הסוף, הובלת את המהלך הזה ללכת עד הסוף, למה? כי בויאר רוצה ללכת לדיון עד הסוף.

אמרתי דבר אחד, בשלב מסויים, כשעשינו חושבים מחדש, רגע אחד, מה אנחנו מתאבדים שיעים?! אנחנו צריכים לבחון את עצמנו, ואם ניתן להגיע לפשרה, שהפשרה יכולה להיות טובה גם לרמת השרון וגם בגלל הפשרה יבוטל פסק הדין, הרווחנו בגדול, למה אנחנו צריכים להפסיד עוד פעם? אני לא מבין את הנושא הזה, אתה נותן משקל לבויאר כאילו בויאר הוא היועץ המשפטי לעירייה. צר לי, הוא לא היועץ המשפטי של העירייה.

מר מאיר דורון: רק בנקודה של המכתב.

גב' נירה פולקמן: תן לו לסיים.

מר מאיר דורון: הסברתי למה לא נתתי, היום כל דבר אני מקבל, הוא יושב כאן, הוא הביא לי מכתבים שבכלל היו צריכים להיות חסויים, הוא בא והביא לי אותם, הוא אמר יש לי אותם ביד ותגיב עליהם. אמרתי אני לא

אגיב, לא תקבל ממני שום תגובה על דברים שמנהלים בתוך ועדות העירייה.
הוא יושב כאן, אתם יכולים לבדוק אם זה נכון או לא.

מר יצחק רוכברגר: עוד שנתיים הוא לא יהיה פה.

מר מאיר דורון: סליחה, תמשיך בבקשה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: עו"ד בויאר הוא לא חבר שלי ולא הכרתי אותו, אם אתם כבר לוקחים אותי למקומות האלה, לא הכרתי אותו ערב המשפט הזה, לא ידעתי מי זה, לא היה לי שום מושג מי זה בויאר. ידעתי שהוא עובד במשרד מסויים, שמעתי על המוניטין שלו, חקרתי, אפילו אותו להתראיין להיות יועץ משפטי לוועדה המקומית, בידיעת ראש העיר, התרשמתי מאוד מהידע המשפטי שלו, וחשבתי שטוב יהיה ללכת עם בויאר. נגמור את הנקודה הזו, כי כולכם קפצתם כאילו שאני ובויאר אחוקים.

מר יצחק רוכברגר: לא, רק היית צריך להביא אישור של היועץ המשפטי, ואת זה לא עשית, אבל מותר לך.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לגבי ההדלפות שלך, מאיר.

מר יצחק רוכברגר: לך מותר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה לוקח אותי למקומות שלא רציתי לדבר עליהם.

מר מאיר דורון: לא הצבעתי עליהם.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לא רציתי לדבר עליהם, אתה מדבר פה על הדלפות ועל מכתבים שמגיעים לעיתונות. המכתבים שאתה מדבר עליהם הם היו רק בידיעתך, לי אמרת: אתה רק מסתכל, אז אל תכוון עליי.

מר מאיר דורון: סליחה, אני אומר במפורש: אתה לא העברת את המכתבים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: עכשיו אני מודה לך. זה למדוכה של שבוע הבא.

מר מאיר דורון: מה זה למדוכה של שבוע הבא?

עו"ד יעקב זילברשטיין: אותם המכתבים שאתה מדבר, נדון בהם ב-22 לחודש.

גב' נירה פולקמן: מה יהיה ב-22 לחודש?

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני אמשיך הלאה, זה לא רלוונטי לפה, אני מצטער. הצלחתם להוציא אותי מקו המחשבה, זה בסדר. אני חושב ואמרת את זה קודם, שההסכם גרוע, מאוד גרוע, יהיו הסיבות אשר יהיו להשיג אותו, אני חושב שהוא הסכם גרוע. מעבר לזה, אני חושב שכאשר אתם באים ואומרים, אתם מהלכים עלינו אימים עם המשפט: אבל זה יהיה תקדים, כי הגברת רובינשטיין פסקה ובית המשפט העליון יאמץ את זה, אז תדעו לכם שגם פשרה זה תקדים, ולא סתם קמר יושב היום ומייצג אנשים אחרים בשביל הנושא שאנחנו מתכנסים עליו היום, גם פשרה זה תקדים.

מר מאיר דורון: ופסק דין זה בוודאי תקדים, נכון?

עו"ד יעקב זילברשטיין: תן לי, מאיר.

מר מאיר דורון: לא, תענה לי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני אענה לך.

מר יצחק רוכברגר: איזו טעות, כשהיית יו"ר הוועדה אלוהים ישמור איזו טעות עשיתי שנתתי לך, הפסדנו את התיק הזה בגללך, אלוהים ישמור איזו טעות עשיתי, בפוליטיקה אתה צריך לעמוד ולהגיד: המילה שלי היא מילה ואתה צריך לתת לו להיות, נתנו לו – הפסדנו, את כל הטעויות הוא עשה בתיק הזה.

מר מאיר דורון: תדבר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: תן לו להתבטא, שיוציא קיטור קצת.

מר יצחק רוכברגר: זה כואב לי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: כל ההלכות שהגברת רובינשטיין מצטטת זה הלכות קודמות, מאוד ברורות, שידענו עליהן, אנשים מכירים פה את זה יותר טוב ממני, זה הלכות תקדימיות, וגם בנושא של מסירה ללא תמורה, זה הלכות שכבר היו קיימות לפני המשפט הזה, תן לי לדבר,

עו"ד יצחק גל-אור: אני לא אתן לך לדבר, אתה אומר דברים לא נכונים, ההלכות האלה לא היו.

מר מאיר דורון: גל-אור, אל תפריע לו. תנו לו לדבר.

מר יצחק רוכברגר: מותר לו לענות לו. אלוהים מדבר!! מי מדבר!! מדבר אחד שמנסה לגרום נזק לעיריית רמת השרון באופן שיטתי, אז הוא יענה לו.

מר מאיר דורון: לענות אפשר, לתת לדבר.

מר יצחק רוכברגר: הוא יענה למה שהוא צריך, הצדק זה פיפו!! מר פיפו זילברשטיין, סליחה, גורם נזק סדרתי, מספיק, מותר להעיר לו הערות, שיידע מי הוא, יש לו 10 דקות לדבר, ניתן לו לדבר גם שעה, ניתן לו לדבר, שלא יגיד שסותמים לו את הפה, אבל מותר הערת ביניים.

מר מאיר דורון: הערת ביניים מותר, אבל לתת לו לדבר.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו תמשיך.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני טוען שההסכם הזה הופך אותנו למעין שותפים של גנין, אנחנו נותנים הכל כולל היטל השבחה מופחת, אנחנו נותנים מימון של כל הוצאות התב"ע, הוצאות ענקיות של מתכננים, עורכי דין, שמאים, הכל יהיה על חשבון העירייה.

עו"ד בועז רווה: לפי פסק הדין של רובינשטיין זה חל עלינו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: בועז, מספיק. תרשום, תענה על הכל.

תסתכלו בסעיף 6 להסכם, אף אחד מכם לא בא היום ואמר לחברי המועצה שצריכים היום להחליט פה בתיק כל כך חשוב, בכמה הוצאות מדובר, איזה

הסכם של עלויות כספיות, לאיזו מסגרת של עלויות כספיות אנחנו נכנסים בהחלטה שלנו היום. שום דבר.

לא רק הוצאות תוכנית, גם שיפוי העירייה מוכנה לתת לגנין והשיפוי הזה עולה הרבה כסף, למה אתם לא מביאים לנו איזשהו רעיון.

מר מאיר דורון: איזה שיפוי? על מה שיפוי?

מר יצחק רוכברגר: כמה אנרגיה בנאדם משקיע בשביל להרוס כל חלקת אדמה. לא נתקלתי בדבר כזה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני באווירה הזו לא רוצה להמשיך לדבר. הבנתי את המסר. החליטו להשתיק אותי פה בצורה אלגנטית.

מר יצחק רוכברגר: חס ושלום, אתה יכול לדבר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה יכול לדבר 5 פעמים על זה שאתה נותן לדבר, קריאות הביניים שלך מכוונות למקום מסויים ואני מסיים את דבריי.

מר יצחק רוכברגר: אתה יכול לדבר ככל שתרצה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: עכשיו תעשה מקצה שיפורים. סיימתי את דבריי.

אני לא יכול לדבר באווירה הזו, איציק מפריע לי, קריאות הביניים האלה מכוונות כדי להוציא אותי מהריכוז. לשמחתי הרבה, הנשיאה בייניש הפכה אותנו למשיבים בעתירה הזו, מוריד את הכובע לבית המשפט העליון, שכנראה ראה לנכון לתת לנו את האפשרות להיות משיבים, כל ההערות שיש לי, ויש לי הרבה, לא הגעתי לדבר עליהן, אשמיע אותן בפני בית המשפט העליון.

מר מאיר דורון: אין בעיה. תוכל להופיע, היא קבעה את זה, אנחנו

מכבדים את ההחלטה, אנחנו שמחים על ההחלטה, כדי שלא יגידו אחר כך בכל המקומות שעשינו מחטף.

יש לי נקודה שאני רוצה להבהיר, עו"ד בויאר הוא עו"ד טוב, הוא עוסק בנושא של ועדות בנייה, הוא היה בקריית אונו, הוא עו"ד טוב ואני מתנגד שמישהו יפגע בשמו. היה לו אינטרס כמו שיש לכל אחד, כמו שיש לי וכמו

שיש לך, היה לו אינטרס לנסות להפוך את פסק הדין על פניו, אבל הסיכון לא היה שלו, אם הוא היה מפסיד במשפט אז רמת השרון היתה מפסידה, אז הייתי צריך לקחת את האחריות באיזשהו שלב.

אם היית אומר לי: הוא משחק את הפוקר הזה שהוא הולך לבית המשפט העליון, אם הוא מפסיד אז אנחנו יכולים ללכת אחר כך לבית הדין העליון בהאג. לא. ברגע שבית הדין היה מחליט שפסק הדין של רובינשטיין שריר וקיים, והיה סיכוי יותר מסביר שזה יהיה כך, היינו נשארים ללא החלקה, ללא החלקות בפנים.

שאלת כמה, בהערכה שלנו, כולל הכל, זה בסביבות ה-30,000\$, זה בערך 150,000 ₪, לקחנו את זה עם המע"מ. השיפוי שאנחנו נותנים, לא להטעות את האנשים, זה שיפוי שאם נחליט כאילו לשנות מתוך ההסכם, הוועדה המקומית תחליט בכל זאת לקחת השבחה מלאה מחצי, לא להטעות, על ה-700 מטר משלם את כל ההשבחה, רק על החצי של ה-800 משלם חצי השבחה.

זה לא היה קל, פעמיים עזבתי את הישיבות, טרקתי להם את הדלת והלכתי, היה די קשה להשיג את ההסכם הזה. ההסכם הזה הוא טוב לנו, אתה אומר שפשרה זה תקדים, אז בפשרה קיבלנו, אבל אצל מודריק, במשפט שיש לנו בעוד שבועיים, בנובמבר, לא יכלו לבוא ולטעון: הנה התקדים, הפסדתם שם את החלקה שלכם. הסיכון הוא בסביבות ה-150,000 ₪.

השיפוי רק על ההחלטה של הוועדה המקומית, הוא פחד שנעשה תרגיל, נחתום כעירייה, ואחר כך בוועדה המקומית נדרוש ממנו השבחה מלאה, או שיבואו ויגידו, לא יהיה רוב בוועדת היטל השבחה וידרשו השבחה מלאה, אז על זה נתנו את השיפוי.

לא נתנו מעבר לזה, דיברנו עם עורכי דין נוספים, אנחנו יודעים את הדברים, סליחה, בגלל התפקיד כעת אני מתעסק עם זה המון, לא נגיע להסכם הזה, לא

תהיה החלטה, אני בטוח שבית המשפט העליון תקבל את ההחלטה מפני שההסכם הזה הוא טוב גם לנו וגם להם.

אנחנו יוצאים ברווח שלא היינו יכולים לצאת. כל הכסף יכוסה פי כמה וכמה על ידי זה שנמכור. מפני שהם התחייבו לתת לנו אישור מכירה, ואתה יודע היטב: לא מוכר ללא תמורה, לא הפקעה אחרת, אסור למכור, רק כאן אנחנו יכולים למכור. את ה-3 קוטג'ים ואת השווי שם אתה יודע בדיוק, את ההשבחה היא בהחלט סכום ניכר, עשינו מכלום, לא היה לנו כלום ביד, עשינו משהו שאפשר.

אלי בר אמר לי: מאיר, למה שלא תחזיר את זה לבניין ציבורי? מפני שההחלטה אומרת: תחזיר את זה לתוכנית המקורית, 1941, הר/30 אומרת: בניינים פרטיים, וילות או לא וילות, אבל היא אומרת להחזיר את זה לתוכנית.

כלומר, כל הדברים שעשינו ועבדנו, מה שקורה שאתה עובד ואתה עושה את הכל, ובסוף אתה מקבל על הראש כאילו שאנחנו מזלזלים בכספים. השקענו עשרות שעות על ההסכם הזה, עם קמר, זה בכלל לא נעים לדון, הוא עו"ד קשוח, הוא יודע, הוא אומר: אין כמעט סיכוי. הוא לא עובד על כסף, פיפו, אתה יודע את זה היטב, הוא עובד על אחוזים.

עו"ד יצחק גל-אור: זה לא נכון.

מר יצחק רוכברגר: זה גם לא מעניין אותנו. הוא לא שלנו, לא מעניין אותנו.

מר מאיר דורון: לא משנה. אמר לי את זה בלדין. אני רוצה שתבין, פיפו, אם אנחנו לא נשיג את זה לא נשיג שום דבר, לא רק שנפסיד את המגרש, לפעמים אני אומר כדי להוכיח, כמו בנושא אחר שאתם מתנגדים לו, אז להוכיח לכם שאתם גורמים נזק לרמת השרון, ואני לא רוצה להתנגח איתך.

אני חושב שאי אישור הסכם הפשרה זה נזק שעובר בהרבה את המיליון דולר.
זה בערך הנזק שיהיה מהיטל השבחה וממכירת הקוטגים.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו דווקא הוא יהיה נגד, כי אמרת את הסכום,
הוא יהיה נגד, כדי לגרום לנזק עוד יותר גדול.

מר מאיר דורון: אמרתי את שלי, אני באמת מכבד את זה, מפני
שאתה גם התעמקת בזה, ישבת כאן, ואני אומר לך שוב: את בויאר אני מכבד
כעו"ד, אבל היה שם כמו לכל אחד מאיתנו, אף אחד לא רוצה להפסיד, והוא
לא רצה להפסיד שם.

עו"ד בועז רווה: אני רוצה להוסיף שני דברים. נניח שאנחנו זוכים
בערעור. אוקיי. נשארנו עם המגרש הציבורי הזה, יבוא אלינו עם המגרש
לבניין ציבורי, יבוא אלינו בית המשפט העליון ויגיד: יש לכם שנתיים לבנות.
מה אנחנו בונים שם?

גב' נירה פולקמן: מה שלא בנינו כל השנים.

עו"ד בועז רווה: מה נעשה? נניח שזכינו בערעור, הכי טוב, בכל
הערעור זכינו, ביטלו את הכל, לא בנייה לקוטגים, בנייה לבניין ציבורי.
המקום מוקף קוטגים, מה אנחנו, עיריית רמת השרון, נעשה שם?

גב' נירה פולקמן: שום דבר. מה שלא עשו כל השנים לא יעשו גם
עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך בכנות, זה היה אחד השיקולים, כי
אני לא מתכוון לעשות שם לא מועדון ולא בית אבות ולא שום דבר.

עו"ד בועז רווה: השכנים ייתנו?!

מר מאיר דורון: בועז, נכון שהיתה לי בעיה מה לעשות, אם הייתי
יודע שזו תהיה ההחלטה הייתי הולך, אני פוחד על הפוך, שלא נקבל את זה,
ואז זה את כל המגרשים.

עו"ד בועז רווה: דבר שני, לגבי הוצאות הכנת התוכנית, הלא בפסק

הדין שהטענה היא שצריך להשאירו על כנו, חוייבנו לעשות את זה.

מר מאיר דורון: נכון.

עו"ד בועז רווה: העירייה חוייבה לתכנן על חשבונה תוכנית

לקוטג'ים, אז בהסכם הפשרה לא עשינו שום דבר...

מר מאיר דורון: לכן הוא לא רצה לשלם השבחה, הוא טען שאנחנו

צריכים לדאוג לזה ולא הסכמנו.

גב' נירה פולקמן: אני רוצה לומר דברים שהם לא כל כך מפורטים, כי

לא נכנסתי לעובי הקורה, בגלל שפשוט לא הייתי בתוך העניין. מי שקורא

ושומע את הדברים, אני לא הבנתי מה מניע את חבר המועצה זילברשטיין,

להתנגד להסכם הפשרה, כי על פניו התרשמתי, גם ממה ששמעתי, גם מפי

היועץ המשפטי בעבר, וגם ממה שאמר עכשיו עו"ד בועז רווה, וגם ממה

שבעצם כתוב היה בעיתונות, הדברים הם מאוד פשוטים, אין כאן הרבה

חוכמות, יש כאן שטח ציבורי שמיועד היה לבניין ציבורי, שבמשך שנים רבות

עמד כאבן שאין לה הופכין, היו ניסיונות להקים שם מבנה ולא עלו, משום

שזה מקום עם וילות, יש ממול קאנטרי קלאב, הוא כשלעצמו בעיה לא קטנה,

אז ליד זה לבנות עוד מבנה ציבורי, אני משוכנעת שלא היינו מצליחים לעולמי

עד להקים שם, לא רק מבנה ציבורי אלא אפילו לא בניינן ציבורי.

מר יצחק רוכברגר: זו גם לא היתה הכוונה שלנו.

גב' נירה פולקמן: לא היתה כוונה. אז ברור שהייעוד הקיים בוודאי

לא יכול היה להתבצע.

ואז באה משפחת גנין ודורשת את הקטע הזה, ובא בית המשפט, קודם כל יש

לנו יועץ משפטי לעירייה שהיתה לו דעה מסויימת, ומשום מה דעתו לא

התקבלה, כל עוד הוא יועץ משפטי לעירייה, מבחינתי דעתו היא דעה

שצריכים לקבל כממליץ, אלא אם הוא אומר דברים מופרכים לחלוטין, הוא אסמכתא מבחינתנו, אחרת בשביל מה הוא יושב פה?!
אם הוא אמר דברים כל כך חריפים וכל כך התנגד והביאו מישהו אחר במקומו, שעשה דברים נגד רצונו, על פניו זה דבר שלא ייעשה.

מר יצחק רוכברגר: הוא לא ביקש את האישור שלו.

גב' נירה פולקמן: זה דבר חמור. הוא כן חבר שלו, לא חבר שלו, אני לא יודעת וזה לא רלוונטי.

מר יצחק רוכברגר: נכון, זה לא רלוונטי.

גב' נירה פולקמן: עצם זה שהוא לא קיבל את דעתו של היועץ המשפטי, זה לדעתי דבר שמעורר סימן שאלה גדול.

דבר נוסף, אחרי הכשלוך במשפט, אחרי שכבר נקבע פסק דין שמעמיד אותנו במצב מאוד קשה, גם בלי לשמוע את דבריו של עו"ד רווה וגם בלי לשמוע את דעתו של גל-אור, סתם אדם מן הישוב מבין שאנחנו בצרה צרורה, אז עכשיו, אחרי שכבר מביאים את דעת שני עורכי דין, האחד הוא היועץ המשפטי של העירייה, עו"ד נוסף שבא ומחזק בעצם את דבריו, אנחנו עכשיו צריכים לשכוח מהכל, לוותר על כל מה שהיה, ולשמוע דווקא בעצתו של עו"ד זילברשטיין, שעם כל הכבוד, אני לא חושבת שיש לך את הניסיון שיש לעו"ד גל-אור, ולא את הידע שלו, וגם לא את המעמד שלו, הפורמלי, לתת לנו חוות דעת שעל פיה אנחנו צריכים להצביע, עם כל הכבוד. זה הכל.

מר יצחק רוכברגר: מר דוד.

מר דוד יצחק: אני חושב שקואליציה שיש לה אופוזיציה לוחמת, זה בסופו של דבר לברכה לעיר וזה לברכה לקואליציה, כי היא צריכה להתמודד עם דברים ולא לעשות שגיאות כדבר מובן מאליו.

גב' נירה פולקמן: איפה השגיאה?

מר דוד יצחק: אם היתה פה שגיאה, הרי לדברי גל-אור ולדברי רווה, ומאיר דורון וראש העירייה, השגיאה נעשתה כשלא הסכימו להגיע להסכם פשרה אז בעבר, לפני שהיה פסק דין של רובינשטיין. דומני שמי שטיפל אז בעניין היתה הקואליציה, זה שאנחנו היינו חברים בקואליציה מראה שאפשר לעשות שגיאות גם כשאתה בקואליציה, הקואליציה יכולה לעשות שגיאות גם כשאנחנו לא נמצאים שם.

גב' נירה פולקמן: אבל קואליציה זה לא בנאדם, זה לא רלוונטי, **מר דוד יצחק:** אני לא פרטנר לויכוח שלך. אני אומר את דעתי ואני חושב שכך צריך להתייחס לדברים, ולא לחשוב שכאשר האופוזיציה באה ומעלה נושא מחדש, היא באה על מנת לנגח את הקואליציה או את ראש העירייה, אני חושב שהדיון הוא לגופו של עניין. לגופו של עניין הוא רציני מאוד וחמור מאוד.

גב' נירה פולקמן: מה חמור?
מר דוד יצחק: חמורה ההחלטה של בית המשפט המחוזי, ואם היא תקבל אישור של בית המשפט העליון אז זה חמור מאוד.

גב' נירה פולקמן: נכון.

מר דוד יצחק: אז את רואה מה חמור?

מר יצחק רוכברגר: כדי שתבהיר.

גב' נירה פולקמן: להבין. חשבתי שאולי חמור מה שאומר זילברשטיין.

מר דוד יצחק: אני חושב שזה מיותר כל השאלות וההסברים שאני צריך לתת.

אני מזכיר שבישיבה הקודמת הצבענו בעד הסכם הפשרה, אלא שמאז, לדעתנו, נחשפו דברים שאנחנו לא ידענו בפגישה הקודמת, ולדעתנו צריך היה

כתוצאה מזה להעלות את הנושא לדיון מחדש, וראה זה פלא: הוא עולה לדיון מחדש.

יתר על כן, נוצר מצב שבו אנחנו צד לדיון בבית המשפט העליון, אני לא חושב שזה טוב לעירייה שאנחנו צד לדיון בבית המשפט העליון, ואני חושב שהעירייה והקואליציה וכל מי שיושב בחדר, צריך לשאוף, אני חושב שהשאיפה של האנשים שיושבים בחדר הזה צריכה לנסות למצות לא את הסכם הפשרה, אלא קודם כל להגיע לפשרה ולהבנה בתוך החדר הזה, לפני שרצים לשם, כי יכול להיות שבסופו של דבר, כמה שאתם תרצו להגיע להסכם הפשרה, התוצאה תהיה לא כפי שאתם רוצים, משום שיש צד נוסף היום בדיון שלא היה קיים קודם, לכן צריך להתייחס אל העניין לא כ: אנחנו מנגחים את האופוזיציה. לא כ: אתם מדברים שטויות. אלא כ: אנחנו יודעים שעכשיו אתם בעמדה שאנחנו חייבים להתחשב בה, זו המציאות ואי אפשר להתעלם מהמציאות הזו.

אני חושב שמדבריו של פיפו עלו שתי נקודות, בסך הכל מכל המהומה הכללית עלו שתי נקודות, יכול להיות שאם היה מסיים את דבריו היו עולים יותר.

מר יצחק רוכברגר: ניתנה לו הזכות, הוא ביקש להפסיק.

מר דוד יצחק: זה ענייני, זכותו ועמדתו. עלו פה שתי נקודות: דבר

ראשון, יש חוות דעת של עו"ד בויאר, שלא ידועה לנו, ובא פיפו ואומר: אני רוצה לעיין בה. אני אומר לא כמייצג של האופוזיציה, אבל אני מניח שבסופו של דבר זה על דעת חבריי, שפיפו יישב אצל מאיר דורון במשרד, יעבור על המסמך הזה, חוות הדעת של בויאר, חס וחלילה הוא לא ידלוף לשום מקום אחר, לא מצידו של מאיר ולא מצידו של פיפו, יעבור על חוות הדעת של בויאר, ויבוא אלינו ויגיד: חבר'ה, קראתי את העניין ואני חושב שחוות הדעת של בויאר לא מערערת את ההצעה של הסכם הפשרה, ובא לציון גואל.

מה שאני מציע, כתוצאה מזה, זה לדחות את ההחלטה היום, לתת את ההזדמנות לשני הנכבדים לשבת בחדר אחד על מסמך אחד, לקרוא אותו, לדון בו ביניהם, יבוא פיפו ויגיד לנו כך וכך, ואנחנו איתו.

הדבר השני, שגם הוא עלה פה, ואני מזכיר נשכחות, לא הייתי אז חבר המועצה אבל הייתי בדיון, אורי לויין הביא בזמנו הצעה שאושרה פה, שכל החלטה שיש בגינה הוצאה, צריך להציג את ההוצאה כחלק מההחלטה. פה אמרו בעל פה, זה יעלה ככה, זה יעלה ככה, \$30,000.

מר יצחק רוכברגר: לא, אני אעשה לך סדר. זה לא הנושא הזה, אורי דיבר על זה שאם מביאים הצעה לסדר, אנחנו אמרנו אתם מביאים הצעה לסדר, שבהצעה לסדר יש בה משום הוצאה כספית, אני מבקש שההצעה הכספית תפורט, שנדע על מה מדובר.

מר דוד יצחק: אז עכשיו אני מציע הצעה, כחלק מהעניין הזה, כשלעצמו, בלי כל קשר לאורי לויין ובלי כל קשר להחלטה של פעם, היא תקדים שהוא קצת דומה לעניין.

לקראת הדיון המחודש, לאחר שכאמור ייעשה החלק הראשון, יובא הנה נייר ויאמר מהי ההערכה של הוצאות העירייה בגין הסכס הפשרה הזה, לא בעל פה: \$30,000, ולא כך ולא אחרת, אלא נייר מפורט. ברור לי לגמרי שיכול להיות שבסופו של דבר ההוצאות תהיינה שונות מהנייר המפורט, משום שכל דבר הוא הערכה, ואי אפשר לדעת מה יהיה לא היום וגם אי אפשר לדעת מי יישב בחדר הזה בעוד 3 שנים.

לכן אני אומר, יש פה שתי נקודות שבגינן צריך לדעת את ההחלטה, להביא את הנייר, לתת את ההזדמנות לשבת, נשב כאן, יכול להיות שנצביע עוד פעם פה אחד.

מר מאיר דורון: אני רוצה לענות, ראשית זה לא הוגן מה שאתה אומר, זה לא הוצאות, הסברתי קודם, כמות ההכנסות מההסכס. אתה צריך

לזכור שנקודת ההתחלה שלך זה בית משפט, עם החלטה שיפוטית שאומרת: אתם נותנים את כל השטח, ואתם על חשבונכם עושים תב"ע חדשה, זו החלטה שהיא קיימת היום, בהחלטה של שופטת בית משפט מחוזי, שמעת גם שהיא גרה ברמת השרון, דבר שלא ידעתי. זה דבר אחד.

דבר שני, לגבי הנושא שאמרת אם צריך, פיפו לא היה איתי, אם הוא היה מגיע אליי הוא היה רואה את זה אצלי בתוך התיק. לא מסרתי לאף אחד. היחידי שמחזיק את המכתב זה אני. קראתי לבועז שיבוא ויעיר את הערותיו לגבי המכתב של בויאר. ביקשתי את המכתב מבויאר.

דיברו כאן אופוזיציה – קואליציה, אני חושב שבדברים האלה אופוזיציה יכולה להיות לשלטון, לאנשים, לא לטובת רמת השרון, אני לא מכיר אופוזיציה כזו.

מר יצחק רוכברגר: נגד, לא טובת.

מר מאיר דורון: אופוזיציה נגד רמת השרון, לא יכולה להיות. אף אחד מכאן אסור לו לפגוע ברמת השרון ובטובתה.

היתה לי חוות דעת משפטית שאני לא חייב להביא את זה עוד פעם לכאן. ביקשתי מראש העירייה להביא את זה לדיון כדי שזה יהיה נקי, שכולם יבינו. ביקשתי להביא את זה לדיון נוסף כדי להסביר את הנושא, מפני שאני חושב, אני שלם עם עצמי שההסכם הזה יכול להציל אותנו משואה של מסירת מגרשים, ואני ישבתי על זה עם מהנדסת העיר ואחרים, כדי להגיע לשבילים, לדרכים, היא תספר לך.

אני מאוד אצטער אם פיפו יבוא לבית המשפט העליון ויגיד: אנחנו מתנגדים להסכם בגלל שאיזיק הפריע לי בדיבור או משהו דומה לזה, זו לא רמה.

מר יצחק רוכברגר: לא הפרעתי ואני לא מפריע לו, שימשיך לדבר כמה שהוא רוצה, גם עכשיו.

מר מאיר דורון: הבאתי את עורכי הדין. קמר רצה להופיע, לא הסכמתי שקמר יופיע כאן מכל מיני סיבות, אבל לא אכפת לי שפיפו ייפגש איתו, אני מוכן שפיפו ידבר עם קמר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לא דובר על קמר.

מר מאיר דורון: לא, קמר רצה לבוא ולהסביר מה ההסכם.

עו"ד יעקב זילברשטיין: יכולתי לעזור.

מר מאיר דורון: אני אומר שוב, ההסכם הזה הוא טוב לעירייה, זה ההסכם היחידי שיכול להציל אותנו מתקדימים וממשפטים שאמר עוה"ד בועז רוה.

דיברתי עם גיא זוהר, רועי בר, עם כל מיני עורכי דין מהשורה הראשונה בנושא נדל"ן. אני חושב שאנחנו צריכים לתת אמון בעורכי הדין שקבענו. בועז רוה הוא לא חבר שלי, באתי להיות סגן ולא הכרתי אותו, לא ידעתי, אבל ישבתי איתו ועם ורד לופו, בכמה נושאים, אנחנו מנסים לפתור את הבעיות בצורה הכי טובה לרמת השרון. אתם חושבים שאנחנו מועלים באמון שלנו? אין לי מה לעשות, אני רק מצטער, אני אומר לך שוב, ההחלטה צריכה להתקבל היום, אם מחר הוא יבוא אליי ויראה את המכתב ויגיד לך משהו, אתה תוכל לזמן ישיבה מיוחדת. הגיע הזמן להחליט. הבאנו את זה היום, ההסכם הזה לדעת כל היועצים המקצועיים הוא הסכם טוב, אני לא מבין את ההתעקשות שלו.

אני הייתי זה שדרש לעשות את הערעור, פיפו יגיד לך, אני אמרתי בכל מקרה ערעור, גם אם נרצה להגיע לפשרה, אני רוצה דרך הערעור בעליון, לא יהיה את הערעור בעליון – לא אגיע לשום פשרה, רק דרך הערעור בעליון אפשר היה להגיע לפשרה. הוא לא רצה לוותר בכלל. הדברים שהם הציעו לנו בתחילת הדיון זה היה פשוט מעליב. אני מבקש שיצביעו היום על הדבר הזה.

מר דוד יצחק: הויכוח שלך, אני חושב שהוא מיותר לחלוטין, אני אומר שוב, מצב העניינים הנוכחי הוא שבעליון לא רק העירייה מופיעה, גם נציג שלנו מופיע שם.

גב' נירה פולקמן: זה לא כוח עליון.

מר מאיר דורון: אם זה מוסיף לכם כבוד, אז תיקחו את זה.

מר דוד יצחק: זה המצב. מאוד מרגיז, מאוד לא נוח.

מר יצחק רוכברגר: מאוד לא מרגיז. מאוד לא מרגיז.

גב' נירה פולקמן: מאוד מכובד.

מר יצחק רוכברגר: פשוט בושה לרמת השרון שיש חברים כאלה.

מר דוד יצחק: תחזירו את המילים האלה, זה מיותר לגמרי מה שאתם אומרים. זה המצב. במקום לנסות להגיע למצב שלא זה המצב, אני מציע שתי הצעות פשוטות, ההחלטה שתהיה בעד לקבל את הסכם הפשרה, ברור, לקואליציה יש רוב.

מר מאיר דורון: גם פה גם היגיון.

מר דוד יצחק: אני אומר לך עוד פעם, יש היגיון. אני פונה להיגיון שלך, ואני אומר לך: הדרך להגיע למצב שבעליון מופיע רק נציג העירייה היא לעשות את שתי הנקודות האלה, מה מפריע לך לעשות את שתי הנקודות האלה? אתה רוצה דווקא בכוח לקבל החלטה עכשיו? אתה תקבל החלטה, יש לך רוב.

מר יצחק רוכברגר: זה לא בכוח.

גב' נירה פולקמן: רגע, הם פועלים בכוח, ללכת לבית המשפט העליון ועכשיו לבוא אלינו עם אקדח על הרקה, זה לא כוח? זה גם כוח.

מר יצחק רוכברגר: זה לא בכוח. יצחק. זה לא בכוח. אנחנו ביקשנו לקיים את הדיון הזה מחדש, כדי להראות שהדיון צריך להיות ממצה, פתוח, גלוי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: הדיון הזה הוא ...

מר יצחק רוכברגר: אתה מפריע לי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רק רוצה שתדייק.

מר יצחק רוכברגר: רק שתדע שגם אתה מפריע לי. הערות ביניים זה

מפריע.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לא, זה לא מפריע, תדייק בדברים.

מר יצחק רוכברגר: אני מדייק.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני לעומתך מדייק. אתה תגיד שהדיון זה זומן

בעקבות ערעור שהגשנו להחלטת מליאה.

מר יצחק רוכברגר: לא הייתי חייב לקיים אותו.

מר מאיר דורון: בגלל טיעון שקרי שלכם שעשינו מחטף. אני

ביקשתי את זה, אתה טענת שעשינו מחטף, נכון?

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני לא זוכר את המשפט הזה.

מר מאיר דורון: אמרתם?

עו"ד יעקב זילברשטיין: אם כתוב...

מר מאיר דורון: מחטף, כן.

מר יצחק רוכברגר: את זה הם לא זוכרים, עזוב. כשמשקרים לא

זוכרים.

מר מאיר דורון: אני אומר לך שוב, אתם טענתם שזה מחטף, והיתה

לי בעיה לשכנע את ראש העיר ואת היועץ המשפטי, להביא את זה עוד פעם

לדיון.

מר יצחק רוכברגר: למרות הכל, ביוזמתנו אנחנו מקיימים את הדיון

הזה, כדי להראות שהדיון צריך להיות ממצה ופתוח וגלוי, ועשינו אותו אחד

לאחד. זה שאתם בחרתם להיות צד בתוך הדיון, זה שבחרתם להגיש את

העתירה, אני לא מכיר תקדימים במדינת ישראל שיש חלק מחברי מועצה

שהם חברי אופוזיציה, אני אומר חלק, כי יש כאלה שהם דומיננטיים ומובילים, שכל מטרתם היא להרוס את רמת השרון, לא את ראש העירייה, אותי לא תצליח, תאמין לי, אבל את רמת השרון לך אין בעיה. ימים יגידו. יכול להיות שתצליח בנקודה כזו, בנקודה אחרת, את רמת השרון, אתה תיכנס לספר השיאים, להיסטוריה של רמת השרון, כמי שחיבל בפעולות רמת השרון, אתה ולא אף אחד אחר, ואני אומר לך בושה וחרפה שזה כך, חבל. אתה יכול לנגח, אתה יכול לבקר, זכותך לבקר, אני מקבל את מה שיצחק דוד אמר, שתפקידה של אופוזיציה הוא לעמוד ולבקר ככל שיידרש, זה בסדר, אין בעיה בעניין הזה, אבל פה אתם הולכים בכיוון, בושה וחרפה, ואנחנו צריכים לעשות הכל על מנת לנסות לצמצם את הנזקים, לגמד אותם עד כמה שרק ניתן לעשות אותם ולצאת עם משהו, אני לא רוצה לומר בעור שיניים, כי כבר הפסדנו את התיק הזה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רוצה להעיר הערה.

מר יצחק רוכברגר: בבקשה. תראה שאני גם נותן לך לדבר, שלא תגיד שאני משתיק אותך.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רק אעיר לך הערה אחת, לא לך, אני מעיר הערה באופן עקרוני, הפנייה שלנו לבית המשפט העליון, אתה אומר כולנו, חלקנו, הפנייה שלנו לבית המשפט העליון תהיה שיפעיל את שיקול דעתו, אנחנו לא נכפה עליו כצד שמשיב, איזושהי תזה שהיא לא...

מר יצחק רוכברגר: אתה לא יכול לכפות על בית המשפט העליון.

עו"ד יעקב זילברשטיין: נביא את העובדות כהילכתן.

מר מאיר דורון: לא, לא, אתה תביא את העובדות כפי שאנחנו רואים אותן, כהילכתן, אתה תגיד שאני מביא אותן כמו שאני רואה, אתה לא מביא עובדות כהילכתן, אתה מביא את העובדות כפי שאתה רואה אותן. זה לא עובדות, תגיד: אני מביא את עמדתי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אנחנו נביא את עמדתנו ואת מחשבותינו, ואנחנו נשאר לבית המשפט העליון את שיקול הדעת להחליט אם המחשבות האלה שוות את הנייר עליהן נכתבו.

אני רוצה להגיד לך לגבי המכתב של בויאר, במשפט של בויאר אתה תצטרך לתת לנו, רק בתוקף זה שאנחנו משיבים, וכל התיק המשפטי צריך להיות גלוי לפנינו.

מר מאיר דורון: אמרתי לך מחר בבוקר, לא רציתי כאן, עם העיתונאים, עד היום הוא לא פורסם בשום עיתון, זה רק אתה ואני נראה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מאיר, הוא גם לא יפורסם ממני, אבל אני אומר שלצורך הפנייה לבית המשפט העליון, כזו או אחרת, איזושהי תשובה, הוא חייב להיות לפנינו.

מר מאיר דורון: בסדר, רציתי שאנשים יידעו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: יכולת להביא אותו לפני הדין הזה.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לסכם.

מר מאיר דורון: נמצאת פה אורלי, אמרתי לה לתת לפיפו לשבת ולראות את המכתב.

עו"ד יעקב זילברשטיין: העובדה היא שלא קיבלתי ויכולת לתת.

מר יצחק רוכברגר: היום חזרנו לעבודה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: היום בבוקר יכולת.

מר יצחק רוכברגר: חזרנו היום, אתה הולך היום לבית משפט?! באמת, אם היית רואה אותו היית מצביע עכשיו בעד?! עזוב.

עו"ד יעקב זילברשטיין: רק אמרתי לך שיש לי עוד הרבה טענות, נשמיע אותן בכתב. אני מקווה שבית המשפט העליון ישקול, ינתח ויחליט הכי טוב.

מר מאיר דורון: אין לי ספק. זה ייתן תמונה עגומה מאוד על רמת השרון, שכאילו ראש העיר וסגנו עוסקים בשחיתות ואתם מנסים למנוע.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מאיר, עזוב את זה. מאיר, אתה סתם רוצה להכניס

מילים לפרוטוקול, ממש סתם, אף אחד לא אמר את זה.

מר מאיר דורון: לא, אני מוכן שתמחק את זה מהפרוטוקול.

מר יצחק רוכברגר: תמחק את זה, זה לא רלוונטי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: כל כך הרבה פעמים נאמר שמכבדים אותך ואתה

עוד ממשיך עם השטויות האלה?

מר יצחק רוכברגר: הוא חוזר בו מהדברים. לא רלוונטי.

מר אהרון גליל: איציק, לפני שאתה מעלה את הנושא להצבעה, אני

באמת לא מכיר את הסוגייה, אני רק מקשיב למה שאומרים חבריי, וגם לאור

מה שאתה ומאיר אומרים, הרי הכוונה היא בסופו של דבר לנסות לבוא

ולהופיע על ידי עמדה מגובשת אחת של עיריית רמת השרון, זו בדיוק היתה

הכוונה של דוד יצחק, למה לא להמתין כמה ימים בודדים, לאפשר את שתי

הנקודות שדוד העלה, ויכול להיות שתשכנעו אותנו ונבוא בעמדה מגובשת,

יותר ראויה, להופיע בבית המשפט העליון.

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד לך, אני נמצא במצב שאני לא מצפה

מהאופוזיציה לשום דבר. האיש הזה יוביל אתכם, למה אמרתי תמיד 'חלק',

אני מדבר על חלק מהאופוזיציה, כי יש חלק מהאופוזיציה שעדיין, אני חושב,

שרואים את הדברים בצורה אחרת, אני אומר לך בכנות, חושבים אחרת, לאו

דווקא לגבי הנושא הזה, גם לגבי נושאים אחרים, דווקא חיובי, אבל האיש

הזה מונע היום מיצר של נקמה,

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני רק רוצה להגיד ש"האיש הזה" זה יעקב

זילברשטיין, כי גם זה צריך להיות בפרוטוקול.

מר יצחק רוכברגר: מר זילברשטיין הנכבד.

עו"ד יעקב זילברשטיין: גם זה צריך להיות בפרוטוקול שיהיה לפני בית

המשפט העליון.

מר יצחק רוכברגר: מהיום אתה בשבילי רק מר זילברשטיין, אני גם מוסיף לך תואר. מר זילברשטיין מונע מזה זמן מיצר של הרס, ניסיון לפגוע במועצה, בעירייה, ברמת השרון, לאורך כל דבר, ואני אתן לך עכשיו רשימה של נושאים שמתוכננים על ידו לפגוע, אם זה בנושא הכדורגל, אם זה בנושא יציע כדורגל, אם זה בנושאים אחרים של בנייה לזוגות צעירים שהוא יטרפד, והוא יטרפד, כי הוא אמר לי שהוא יטרפד, נושא של זוגות צעירים, אחד אחד. **מר מאיר דורון:** הוא אמר פינוי-בינוי.

מר יצחק רוכברגר: פינוי-בינוי וגם זוגות צעירים, כי זה הולך להיות ליד הבית שלו, אז הוא יטרפד. מה לעשות, זה האיש, הרמתי ידיים, התייאשתי ממנו. לאחר שהתייאשתי ממנו, אני לא משחק את המשחק יותר של עוד פעם לקיים דיון, כי אני מכיר כבר את אופיו של האיש, והאיש אמר לי, אצלי בחדר, שאם הוא לא יקבל שכר, כשהוא היה סגן ראש העיר, לא יקבל שכר, הוא ישמע ממני והוא יודע לנשוד, כך הוא אמר לי אצלי בחדר. משהוא לא קיבל והוא כבר לא סגן ראש העיר הוא מתנהג כמו שהוא מתנהג, רמת השרון לא לנגד עיניו, מה לעשות, והתושבים יידעו את זה, תאמין לי, למרות שאני נותן לך קצת ביטוי יותר מדי ממה שאתה, אבל לא נורא.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני מציע לך לחזור מהמשפט האחרון שאמרת.

מר יצחק רוכברגר: מה אמרתי? אני לא זוכר, תזכיר לי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: זו הבעיה, שאתה לא זוכר, כי אתה יורה בקצב שאתה מייצר. אני מציע לך לחזור בך לטובתך.

מר יצחק רוכברגר: שאמרתי שאני נותן לך יותר מדי ביטוי?

עו"ד יעקב זילברשטיין: לא, על מה נעשה בחדר שלך ועל זה שאני אנשוד, אני מציע לך.

מר יצחק רוכברגר: חד משמעית אמרת לי את זה. אתה זוכר את זה, על השכר.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 31, מיום 15.10.2006

- עו"ד יעקב זילברשטיין:** הצעתי לך לחזור בך מהדברים.
- מר יצחק רוכברגר:** שאם אני לא אקבל שכר, אני אהיה באופוזיציה, אני יודע לנשוק, אתה אמרת את זה.
- עו"ד יעקב זילברשטיין:** מעולם לא נאמר, ואני מציע לך לחזור בך.
- מר יצחק רוכברגר:** אתה עו"ד. לא אחזור בי לעולם.
- עו"ד יעקב זילברשטיין:** משום שתביעת לשון הרע נגדך כבר בהכנה.
- מר יצחק רוכברגר:** אתה מדאיג אותי עם התביעות שלך? אתה לא מדאיג אותי.
- אני מבקש לאשר את הסדר הפשרה, לאחר שקיימנו דיון ממצה, פתוח וגלוי, כפי שאמרתי קודם. מי בעד?
- מר טל עזגד:** 6 בעד.
- מר יצחק רוכברגר:** מי נגד?
- מר טל עזגד:** 3 נגד.
- מר יצחק רוכברגר:** מי נמנע?
- מר טל עזגד:** 1 נמנע – יצחק דוד.

<p>החלטה מספר 311: הוחלט לאשר ברוב קולות (6 בעד; 3 נגד; 1 נמנע) את הסדר הפשרה בין עיריית רמת השרון לבין יורשי המנוח אשר גנין ז"ל.</p>
--

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה.

טל עזגד
ע. ראש העירייה

יצחק רוכברגר
ראש העירייה

קובץ החלטות

5. אישור פרוטוקול ישיבה של חברה כלכלית מיום 19.7.06 (מחוץ לסדר היום).

החלטה מספר 307: הוחלט ברוב קולות (5 בעד, 1 נגד, 3 נמנעים, גב' נירה פולקמן לא השתתפה בהצבעה) לאשר את פרוטוקול הישיבה של חברה כלכלית מיום 19.7.06.

ב. הצעה לסדר היום - הוגשה ע"י עו"ד יעקב זילברשטיין בנושא ביטול העתקת עצי הפיקוס מרחוב הנביאים.

החלטה מספר 308: הוחלט ברוב קולות (בעד 7, נגד 2, נמנעים 2) להוריד מסדר היום את ההצעה לסדר של עו"ד יעקב זילברשטיין בנושא ביטול העתקת עצי הפיקוס מרחוב הנביאים.

1. שיכון המועצה העברת זכויות שטרן - יעקובסון רח' אוסישקין 109 רמת השרון. מצ"ב רקע ונוסח מוצע להחלטה יוצג על ידי עו"ד אילת שושני ג'ינו.

החלטה מספר 309: הוחלט לאשר פה אחד את הסעיפים כלהלן:
1. לאשר את העברת הזכויות בדירה ברחוב אוסישקין 109 רמת השרון, הידועה כחלק מחלקה 396 בגוש 6416 (להלן הדירה) על שם אוריאל משה שטרן.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 31, מיום 15.10.2006

2. לאשר העברת הזכויות בדירה ממר אוריאל משה שטרן למר יעקובסון גיא, כפוף לתשלום דמי הסכמה על פי הערכת שמאי.

6. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 12 מיום 2.3.06 (תוספת לסדר היום).
7. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 13 מיום 19.6.06 (תוספת לסדר היום).
8. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 14 מיום 13.9.06 (תוספת לסדר היום).

החלטה מספר 310: הוחלט לאשר פה אחד את הפרוטוקולים כלהלן:
א. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 12 מיום 2.3.06.
ב. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 13 מיום 19.6.06.
ג. פרוטוקול ועדת מקלטים מס' 14 מיום 13.9.06.

3. דיון חוזר במליאה בנושא הסדר פשרה עיריית רמת השרון - יורשי המנוח אשר גנין ז"ל.

החלטה מספר 311: הוחלט לאשר ברוב קולות (6 בעד; 3 נגד; 1 נמנע) את הסדר הפשרה בין עיריית רמת השרון לבין יורשי המנוח אשר גנין ז"ל.